

[← назад на главни сајт Светосавље.орг](#)

БОГОСЛУЖБЕНИ ТЕКСТОВИ

ПРОЈЕКАТ САЈТА СВЕТОСАВЉЕ.ОРГ

[СВЕШТЕНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [ЦРКВЕНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [НОТНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [ДОМАЋЕ КЊИГЕ](#) ▾

[НАСЛОВНА](#) » [Свештене књиге \(Свето Писмо\)](#) » [Свето Писмо Старога и Новога Завјета – Библија](#)

« [ПРЕТХОДНА СТРАНА](#) **1** ... **3** **4** **5** ... **10** [СЛЕДЕЋА СТРАНА](#) »

[ћирилица](#) | [latinica](#)

13. септембар 2018.

Свето Писмо Старога и Новога Завјета – Библија

[« САДРЖАЈ »](#)

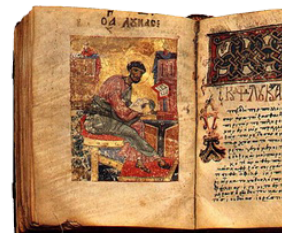
ПРВА КЊИГА О ЦАРЕВИМА КОЈА СЕ ЗОВЕ И ТРЕЋА КЊИГА О ЦАРЕВИМА

[1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#)
[11](#) [12](#) [13](#) [14](#) [15](#) [16](#) [17](#) [18](#) [19](#) [20](#)
[21](#) [22](#)

1. *Давид се жени Ависагом. Адонија полаже право на пријесто. Соломон помазан за цара.*

1. А цар Давид остарје и би временит, и колико га покриваху хаљинама, не могаше се загријати.
2. Тада му рекоше слуге његове: Нека потраже цару господару нашему младу дјевојку, па она нека стоји пред царем и двори га, и на крилу нека му спава, да се загријева цар господар наш.
3. И потражише лијепу дјевојку по свијем крајевима Израилским, и нађоше Ависагу Сунамку, те је доведоше цару.
4. А та дјевојка бијаше врло лијепа, и двораше цара и служаше му: Али је цар не позна.
5. А *Адонија, син Агитин, подиже се говорећи: Ја ћу бити цар. И † набави себи кола и коњика, и педесет људи који трчаху пред њим. [*2 Сам 3, 4; † 2 Сам 15, 1.]
6. И отац га никуда не накара, нити му рече: Зашто радиш тако? А он бјеше врло лијеп, и мати га роди иза Авесалома.
7. И договараше се с Јоавом, сином Серујиним, и с Авијатаром свештеником, који помагаху Адонији.
8. Али Садок свештеник и Венаја, син Јодајев, и Натан пророк и Семеј и Реј и јунаци Давидови не присташе за Адонијом.
9. Тада накла Адонија оваца и волова и угојене стоке код камена Зоелета, који је код извора Рогила, и позва сву браћу своју, синове царева, и све људе од Јуде, слуге царева;
10. Али не позва Натана пророка, ни Венаје, ни осталијех јунака, ни Соломона, брата својега.
11. Тада рече Натан Витсавеји, матери Соломоновој, говорећи: Јеси ли чула да се зацарио Адонија, син Агитин? А господар наш Давид не зна.
12. Него сада хајде, ја ћу те свјетовати како ћеш избавити душу своју и душу сина својега Соломона.
13. Хајде, отиди к цару Давиду и реци му: Нијеси ли се ти, господару мој царе, заклео слушкињи

О БОГОСЛУЖЕЊУ

Заједничко богослужење Православној Цркви има се кроз читање и појање истинито учење Христово верни подстакну на молу покајање, а кроз лица и ј се представе спољашњи свештене историје који с нашег спасења савршени тако и после Рођења Хри

НАЈНОВИЈЕ

Царски Часови на Све Велики Петак
4. априла 2020.

Правило за читање Ап Канона
14. јануара 2019.

Типик
10. јануара 2019.

Триоди
10. јануара 2019.

Србљак
10. јануара 2019.

Приватност - Услови

својој говорећи: Соломон, син твој, биће цар послјије мене, и он ће сједјети на пријестолу мојем? Зашто се, дакле, зацари Адонија?

14. И где, док ти још будеш ондје говорећи с царем, ја ћу доћи за тобом и допунићу твоје ријечи.

15. И тако уће Витсавеја к цару у клијет. А цар бијаше врло стар; и Ависага Сунамка двораше га.

16. И савивши се Витсавеја поклони се цару; а цар јој рече: Шта ћеш?

17. А она му рече: Господару мој, ти си се заклео Господом Богом својим слушкињи својој:

Соломон, син твој, биће цар послјије мене, и он ће сједјети на пријестолу мојем.

18. А сада, ево, Адонија се зацари, а ти, господару мој царе, и не знаш.

19. Наклао је волова и угојене стоке и оваца много, и позвао све синове царева, и Авијатара свештеника и Јоава војводу; а Соломона, слуге твојега, није позвао.

20. Сада, царе господару мој, очи су свега Израиља упрте у тебе да им кажеш ко ће сјести на пријесто твој, господару мој царе, послјије тебе.

21. Иначе, кад господар мој цар почине код отаца својих, бићемо ја и син мој Соломон криви.

22. И где, док она још говораше цару, дође пророк Натан.

23. И јавише цару говорећи: Ево Натана пророка. И он ступивши пред цара, поклони се цару лицем до земље.

24. И рече Натан: Царе, господару мој, јеси ли ти казао: Адонија ће бити цар послјије мене, и он ће сједјети на пријестолу мојем?

25. Јер отиде данас и накла волова и угојене стоке и оваца много, и позва све синове царева и војводе и Авијатара свештеника; и, ено, једу и пију с њим и говоре: Да живи цар Адонија!

26. Мене пак, слуге твојега, не позва, ни Садока свештеника, ни Венаје, сина Јодајева, ни Соломона, слуге твојега.

27. Је ли то цар господар мој наредио не казав слуги својему ко ће сјести на пријесто господара мојега цара послјије њега?

28. А цар Давид одговори и рече: Зовите ми Витсавеју. И она дође пред цара и стаде пред царем.

29. Тада се закле цар говорећи: Тако да је жив Господ који је избавио душу моју од сваке невоље!

30. Како сам ти се заклео Господом Богом Израиљевим рекавши: Соломон, син твој, биће цар послјије мене, и он ће сједјети на пријестолу мојем умјесто мене, тако ћу учинити данас.

31. Тада Витсавеја сави се лицем до земље и поклони се цару, па рече: Да живи господар мој цар Давид довијека!

32. Потом рече цар Давид: Зовите ми Садока свештеника и Натана пророка и Венају, сина Јодајева. И они дођоше пред цара.

33. А цар им рече: Узмите са собом слуге господара својега, и посадите Соломона, сина мојега, на моју мазгу и одведите га до Гиона;

34. И нека га ондје Садок свештеник и Натан пророк помажу за цара над Израиљем, и затрубите у трубу и реците: Да живи цар Соломон!

35. Потом се вратите за њим, и он нека дође и сједне на пријесто мој и царује умјесто мене; јер сам њега одредио да буде вођ Израиљу и Јуди.

36. А Венаја, син Јодајев, одговори цару и рече: Амин! Нека тако рече Господ Бог господара мојега цара.

37. Како је Господ био с господарем мојим царем, тако нека буде и са Соломоном, и нека подигне пријесто његов још више него пријесто господара мојега цара Давида.

38. И тако отиде Садок свештеник и Натан пророк и *Венаја, син Јодајев, и Херетеји и Фелетеји, и посадише Соломона на мазгу цара Давида и одведоше га до Гиона. [*2 Сам 8, 18.]

39. И Садок свештеник узе рог с уљем из шатора и *помаза Соломона. Потом затрубише у трубу и сав народ рече: Да живи цар Соломон! [*1 дн 29, 22.]

40. И сав народ пође за њим, и народ свираше у свирале и весељаше се веома да се земља разлијегаше од вике њихове.

41. И зачу Адонија и све званице које бијаху с њим, пошто једоше; зачу и Јоав глас трубни, па рече: Каква је то вика и врева у граду?

42. И докле он још говораше, где, дође Јонатан, син Авијатара свештеника; и Адонија му рече: Ходи, јер си јунак и носиш добре гласе.

43. А Јонатан одговори и рече Адонији: Та, господар наш цар Давид постави Соломона царем.

44. Јер цар посла с њим Садока свештеника и Натана пророка и Венају, сина Јодајева, и Херетеје и Фелетеје, и посадише га на цареву мазгу.

45. И помазаше га Садок свештеник и Натан пророк код Гиона за цара, и отидоше оданде веселећи се тако да је град узаврео; то је вика коју чусте.

46. И Соломон је већ сјео на царски пријесто.

Google search

47. И дошле су слуге царева, и благословише господара нашега цара Давида говорећи: Да Бог прослави име Соломоново још већма него твоје, и пријесто његов да подигне још више него твој. И поклони се цар на постељи својој.
48. Још овако рече цар: Да је благословен Господ Бог Израиљев *који даде данас ко ће сједјети на пријестолу мојем да виде моје очи. [*1 цар 3, 6.]
49. Тада се препадоше, и усташе све званице Адонијине и отидоше свак својим путем.
50. А Адонија, бојећи се Соломона, уста и отиде, и ухвати се за рогове олтару.
51. И јавише Соломону говорећи: Ено, Адонија се уплашио од цара Соломона, и ено га, ухватио се за рогове олтару и вели: Нека ми се закуне цар Соломон да неће убити слуге својега мачем.
52. А Соломон рече: Ако буде поштен човјек, ни длака с главе његове неће пасти на земљу; али ако се нађе зло на њему, погинуће.
53. И тако посла цар Соломон, те га доведоше од олтара; и кад дође, поклони се цару Соломону; а Соломон му рече: Иди кући својој.

2. Давидова посљедња воља и смрт. Соломон сједа на пријесто, његова строгост при ступању на власт.

1. А кад дође вријеме Давиду да умре, заповједи Соломону, сину својему, говорећи:
2. Ја идем куда иде све на земљи; а ти буди храбар и буди човјек.
3. И *држи што ти је Господ Бог твој заповједио да држиш ходећи путовима његовијем и држећи уредбе његове и заповјести његове и законе његове и сведочанства његова, како је написано у закону Мојсијеву, да би напредовао у свему што узрадиш и за чим се год окренеш, [*5 Мој 17, 18-20.]
4. Да би Господ испунио ријеч своју коју ми је рекао говорећи: Ако успазе синови твоји на пут свој ходећи преда мноштво вјерно, свијем срцем својим и свом душом својом, тада ти неће нестати човјека на пријестолу Израиљеву.
5. А ти знаш шта ми је учинио Јоав, син Серујин, шта је учинио двјема војводама Израиљевијем, *Авениру, сину Нирову и † Амаси, сину Јетерову, које уби проливши у миру крв као у рату, и окаља крвљу као у рату појас свој око себе, и обућу своју на ногу. [*2 Сам 3, 27; + 2 Сам 20, 10.]
6. Учини, дакле, по мудрости својој, и немој дати да се сиједа глава његова спусти с миром у гроб.
7. Синовима пак Варзелаја од Галада учини милост, и нека буду међу онима који једу за твојим столом, *јер су тако дошли к мени кад сам бјежао од Авесалома, брата твојега. [*2 Сам 17, 27.]
8. И ето, код тебе је *Симеј, син Гириин од Венијамина из Ваурима, који ме је љуто ружио кад иђах у Маханајим; али ми дође на сусрет на † Јордан, и **заклах му се Господом рекавши: Нећу те убити мачем. [*2 Сам 16, 5; + 2 Сам 19, 18, 19; **2 Сам 19, 23.]
9. Али му ти немој опростити, јер си мудар човјек и знаћеш шта ћеш му учинити, да оправаш сиједу главу његову с крвљу у гроб.
10. Тако *почину Давид код отаца својих и би погребен у граду Давидову. [*Дан 13, 36.]
11. А *царова Давид над Израиљем четрдесет година: У Хеврону царова седам година, а у Јерусалиму царова тридесет и три године. [*1 дн 29, 27.]
12. И Соломон сједе на пријесто Давида, оца својега, и царство се његово утврди јако.
13. Тада дође Адонија, син Агитин, к Витсавеји, матери Соломоновој; а она рече: Јеси ли добро дошао? А он рече: Добро.
14. Потом рече: Имам нешто да ти кажем. А она рече: Говори.
15. Тада рече: Ти знаш да је *моје било царство, и да је у мене био упро очи сав Израиљ да ја будем цар; али се царство пренесе и допаде брату мојему, јер му га Господ даде. [*1 цар 1, 5.]
16. Зато те сада молим за једно; немој ме одбити. А она му рече: Говори.
17. А он рече: Говори цару Соломону, јер ти он неће одбити, нека ми да за жену *Ависагу Сунамку. [*1 цар 1, 3.]
18. А Витсавеја рече: Добро, ја ћу говорити цару за те.
19. И дође Витсавеја к цару Соломону да му говори за Адонију; а цар уста и сrete је и поклонив јој се, сједе на свој пријесто и заповједи те намјестише столицу матери његовој, и она сједе њему с десне стране.
20. Тада она рече: Искала бих од тебе једну малу ствар, немој ме одбити. А цар јој рече: Ишти, мајко, нећу те одбити.
21. Она рече: Подај Ависагу Сунамку Адонију, брату својему, за жену.
22. А цар Соломон одговори матери својој и рече: Зашто иштеш Ависагу Сунамку за Адонију? Ишти и царство за њ, јер је он брат мој старији и има уза се *Авијатара свештеника и Јоава, сина Серујина. [*1 цар 1, 7.]
23. И закле се цар Соломон Господом говорећи: Тако да ми учини Бог и тако да дода, себи на смрт

каза то Адонија данас.

24. И зато, тако да је жив Господ који ме је утврдио и посадио ме на пријестолу Давида оца мојега, и који ми је начинио кућу као што је рекао, данас ће погинути Адонија.

25. И посла цар Соломон Венају, сина Јодајева, који уложи на њ, те погибе.

26. А Авијатару свештенику рече цар: Иди у Анатот на њиву своју, јер си заслужио смрт, али те нећу данас погубити, јер си носио ковчег Господњи пред Давидом оцем мојим и *подносио си све невоље које је подносио отац мој. [*1 Сам 22, 20; 2 Сам 15, 24.]

27. Тако Соломон свргне Авијатара да не буде свештеник Господњи, *да испуни ријеч Господњу што рече у Силому за дом Илијев. [*1 Сам 2, 31.]

28. И овај глас дође до Јоава; а Јоав бјеше пристао за Адонијом, премда за Авесаломом не бјеше пристао; и утече Јоав у шатор Господњи и *ухвати се за рогове олтару. [*1 цар 1, 50.]

29. И јавише цару Соломону: Јоав утече у шатор Господњи, и ено га код олтару. А Соломон посла Венају, сина Јодајева, говорећи: Иди, уложи на њ.

30. И ушав Венаја у шатор Господњи, рече му: Цар је казао изиди. А он рече: Нећу; него овдје хоћу да умрем. А Венаја јави цару говорећи: Тако рече Јоав и тако ми одговори.

31. А цар му рече: Учини како је рекао, уложи на њ, и погребн га, и скини с мене и с дома оца мојега крв праву коју је пролио Јоав.

32. И нека Господ обрати крв његову на његову главу што уложи на два човјека праведнија и боља од себе, и уби их мачем без знања оца мојега Давида: Авенира, сина Нирова, војводу Израилева и Амасу, сина Јетерова, војводу Јудина;

33. Нека се, дакле, крв њихова врати на главу Јоавову и на главу сјемена његова довијека; а Давиду и сјемену његову и дому његову и пријестолу његову нека буде мир довијека од Господа.

34. И отиде Венаја, син Јодајев, и уложи на њ и погуби га, и би погребен код куће своје у пустињи.

35. Тада постави цар Венају, сина Јодајева, на његово мјесто над војском, а Садока свештеника постави цар на мјесто Авијатарово.

36. Потом посла цар и дозвоа Симеја и рече му: Сагради себи кућу у Јерусалиму, па ту сједи и не излази одатле никуда.

37. Јер у који дан изидеш и пријеђеш преко потока Кедрона, знај зацијело да ћеш погинути, и крв ће твоја пасти на твоју главу.

38. А Симеј рече цару: Добра је та ријеч; како је рекао господар мој цар, тако ће учинити слуга твој. И сједје Симеј у Јерусалиму дуго времена.

39. Али се догоди послвије три године, те утекоше двије слуге Симејеве к Ахису, сину Махину, цару Гатском. И би јављено Симеју: Ено ти слугу у Гату.

40. Тада уста Симеј, и осамари свога магарца и отиде у Гат к Ахису да тражи слуге своје. И врати се Симеј и доведе натраг слуге своје из Гата.

41. И јавише Соломону да је Симеј био отишао из Јерусалима у Гат и да се вратио.

42. Тада цар послав дозвоа Симеја и рече му: Нијесам ли те заклео Господом и нијесам ли ти тврдо рекао: У који дан изидеш куда му драго, знај зацијело да ћеш погинути? И ти ми рече: Добра је та ријеч коју чух.

43. Зашто, дакле, нијеси држао заклетве Господње и заповијести коју сам ти заповједио?

44. Потом рече цар Симеју: Ти знаш све зло за које зна срце твоје што си учинио Давиду оцу мојему; Господ враћа твоје зло на твоју главу.

45. А цар ће Соломон бити благословен, а пријесто Давидов утврђен пред Господом довијека.

46. И заповједи цар Венаји, сину Јодајеву, те изиде и уложи на њ, те погибе. И *царство се утврди у руци Соломоновој. [*2 дн 1, 1.]

3. Соломонов брак, молитва за мудрост и пресуда.

1. Соломон се опријатељи с Фараоном, царем Мисирским, и ожени се кћерју Фараоновом, и доведе је у град Давидов докле не доврши свој дом и дом Господњи и зид око Јерусалима.

2. Али народ приношаше жртве на висинама; јер још не бјеше сазидан дом имену Господњему до тада.

3. А Соломон љубљаше Господа ходећи по уредбама оца својега Давида, само што на висинама приношаше жртве и кађаше.

4. Зато отиде цар у Гаваон да ондје принесе жртву, јер то бијаше велика висина; и Соломон принесе тисућу жртава паљеница на оном олтару.

5. И јави се Господ Соломону у Гаваону ноћу у сну и рече Бог: Ишти што хоћеш да ти дам.

6. А Соломон рече: Ти си учинио велику милост слуги својему Давиду, оцу мојему, као што је

- ходио пред тобом вјерно и праведно и с правијем срцем према теби; и сачувао си му ову велику милост, те му дао сина да сједи на пријестолу његову, као што се види данас.
7. И тако, Господе Боже мој, ти си поставио слугу својега царем на мјесто Давида оца мојега, а ја сам млад, нити знам полазити ни долазити.
8. И твој је слуга међу народом твојим, који си изабрао, народом великим, који се не може избројати ни прорачунати од множине.
9. Дај, дакле, служи својему срце разумно да може судити народу твојему и распознавати добро и зло. Јер ко може судити народу твојему тако великом?
10. И би мило Господу што Соломон то заиска.
11. И рече му Бог: Кад то иштеш, а не иштеш дуга живота, нити иштеш блага, нити иштеш душа непријатеља својих, него иштеш разума да умијеш судити;
12. Ево, учиних по твојим ријечима; ево ти дајем срце мудро и разумно да таквога какав си ти ни прије тебе није било, нити ће послје тебе настати такви какав си ти.
13. А *сврх тога дајем ти и што нијеси искао, и благо и славу, да таквога какав ћеш ти бити неће бити међу царевима свега вијека твојега. [*Мт 6, 33.]
14. И ако узидеш мојим путовима држећи уредбе моје и заповјести моје, као што је ишао Давид отац твој, продуљићу дане твоје.
15. Тада се пробуди Соломон, и гле, оно бјеше сан. И дође у Јерусалим и ставши пред ковчег завјета Господњег, принесе жртве паљенице и жртве захвалне и почести све слуге своје.
16. Тада дођоше двије жене курве к цару и стадоше пред њим.
17. И рече једна жена: Ах, господару; ја и ова жена сједимо у једној кући, и породих се код ње у истој кући.
18. А трећи дан послје мога порођаја породи се и ова жена, и бијасмо заједно и не бијаше нико други с нама у кући, само нас двије бијасмо у кући.
19. И умрије син ове жене ноћас, јер она леже на њ.
20. Па уставши у поноћи, узео сина мојега искрај мене кад слушкиња твоја спаваше, и стави га себи у наручје, а свога сина мртвога стави мени у наручје.
21. А кад устах ујутру да подојим сина својега, а то, мртав; али кад разгледах ујутру, а то, не бјеше мој син, којег ја родих.
22. Тада рече друга жена: Није тако; него је мој син овај живи, а твој је син онај мртви. Али она рече: Није тако, него је твој син онај мртви, а мој је син овај живи. Тако говораху пред царем.
23. А цар рече: Ова каже: Овај је живи мој син, а твој је син онај мртви; а она каже: Није тако, него је твој син онај мртви, а мој је син овај живи.
24. И рече цар: Дајте ми мач. И донесоше мач пред цара.
25. Тада рече цар: Расијеците живо дијете на двоје, и подајте половину једној и половину другој.
26. Тада жена којој син бјеше живи рече цару, *јер јој се усколеба утроба за сином: Ах, господару, подајте њојзи дијете живо, а немојте га убијати. А она рече: Нека не буде ни мени ни теби, расијеците га. [*Ис 49, 15.]
27. Тада одговори цар и рече: Подајте оној живо дијете, немојте га убити, она му је мати.
28. И сав Израил чу суд који изрече цар, и побојаше се цара, јер видјеше да је у њему мудрост Божија да суди.

4. Соломонови пристави; његова моћ и мудрост.

1. А цар Соломон цароваше над свијем Израиљем.
2. А ово бијаху кнезови његови: Азарија, син Садоков, намјесник;
3. Елиореф и Ахија, синови Сисини, писари; Јосафат, син Ахилудов, паметар;
4. *Венаја, син Јодајев, војвода; а Садок и Авијатар свештеници; [*1 цар 2, 35.]
5. А Азарија, син Натанов, бјеше над приставима; а Завуд, син Натанов, први вијећник, пријатељ царев;
6. А Ахисар, управитељ дворски; а Адонирам, син Авдин, над царским посленицима.
7. И имаше Соломон дванаест пристава по свему Израиљу, који храњаху цара и сав дом његов; по мјесец дана у години сваки бијаше дужан хранити.
8. А ово су им имена: Син Уров у гори Јефремовој;
9. Син Декеров у Макасу и у Салвиму и Ветсемесу и Елону Ветананском;
10. Син Еседов у Арувоту; под њим бијаше Сохот и сва земља Еферова;
11. Син Авинадавов над свијем крајем Дорским; жена му бјеше Тафата кћи Соломонова;
12. Вана, син Ахилудов, над Тенахом и Мегидоном и свијем Ветсаном, који је до Сартане под

Језраелом, од Вет-Сана до Авел-Меола, до преко Јок-Меама;

13. Син Геверов у Рамоту Галадском; имаше *Села Јаира, сина Манасијина, у Галаду и крај Арговски у Васану, шездесет великих градова са зидовима и пријеворницима мједенијем; [*4 Мој 32, 41.]

14. Ахинадав, син Идов, у Маханајиму;

15. Ахимас у Нефталиму; и он бјеше ожењен кћерју Соломоновом Васематом;

16. Вана, син Хусајев, у Асиру и уАлоту;

17. Јосафат, син Фарујин, у Исахару;

18. Симеј, син Илин, у Венијамину;

19. Гевер, син Уријев, у земљи Галадској, у земљи Сиона, цара Аморејскога и Ога, цара Васанскога; један бјеше пристав у тој земљи.

20. *Јуде и Израила бијаше много као пијеска покрај мора; и јеђаху и пијаху и весељаху се. [*1 Мој 22, 17; 1 цар 3, 8.]

21. А Соломон владаше свијем царствима од ријеке до земље Филистејске и до међе Мисирске, и доношаху даре и службаху Соломону свега вијека његова.

22. А храна Соломонова бијаше на дан тридесет кора бијелога брашна, и шездесет кора другога брашна;

23. Десет волова угојенијех и двадесет с паше, и сто оваца, осим јелена и срна и дивокоса и угојенијех птица.

24. Јер он владаше свуда с ову страну ријеке од Тапсе до Газе, над свијем царевима с ову страну ријеке, и бјеше миран са свију страна унаоколо.

25. И живљаху Јуда и Израил без страха, сваки под својом лозом и под својом смоквом, од Дана до Вирсавеје, свега вијека Соломонова.

26. И имаше Соломон четрдесет тисућа коња за јаслима за кола своја, и двадесет тисућа коњика.

27. И пристави хранаху цара Соломона и све који долажаху за сто цара Соломона, сваки свога мјесеца, и не дадијаху да се чега премакне.

28. А јечам и сламу за коње и за мазге доносаху на мјесто гдје бијаху, сваки како му бијаше одређено.

29. И *Бог даде мудрост Соломону и разум врло велик и срце пространо као пијесак на обали морској. [*1 цар 3, 12.]

30. Јер мудрост Соломонова бијаше већа од мудрости свијех источнијех народа и од све мудрости Мисирске.

31. Мудрији бијаше од свакога човјека, и од Етана Езраита и од Емана и од Халкола и од Дарде, синова Маоловијех; и разгласи се име његово по свијем народима унаоколо.

32. И *изговори три тисуће прича, и бијаше пјесама његовијех тисућа и пет. [*Проп 12, 11.]

33. Говорио је о дрвећу, од кедра на Ливану до ископа који ниче из зида; говорио је и о стоци и о птицама и о бубинама и о рибама.

34. И *долажаху из свијех народа да чују мудрост Соломонову, од свијех царева на земљи, који чуше за мудрост његову. [*1 цар 10, 1.]

5. Соломонов савез са Хирамом и припрема за подизање храма.

1. И Хирам, цар Тирски, посла слуге своје к Соломону чувши да су га помазали за цара намјесто оца његова, јер *Хирам љубљаше Давида свагда. [*2 Сам 5, 11.]

2. А Соломон посла ка Хираму и поручи му:

3. Ти знаш да Давид отац мој није могао саградити дома имену Господа Бога својега од ратова којима га опколише, докле их Господ не положи под ноге његове.

4. А сада Господ Бог мој дао ми је мир одсвуда, немам ниједнога непријатеља ни зле сметње.

5. Зато, ево, велим да саградим дом имену Господа Бога својега, *као што је рекао Господ Давиду оцу мојему говорећи: Син твој, којег ћу посадити мјесто тебе на пријесто твој, он ће саградити дом имену мојему. [*2 Сам 7, 13.]

6. Зато заповједи сада нека ми насијеку дрва кедровијех на Ливану, а слуге ће моје бити са слугама твојим, а плату слугама твојим даћу ти како год речеш; јер ти знаш да у нас нема људи који умију сјећи дрва као Сидонци.

7. И кад Хирам чу ријечи Соломонове, обрадова се веома и рече: Да је благословен Господ данас који даде Давиду мудра сина над онијем народом великим.

8. И посла Хирам Соломону и поручи: Чуо сам чега ради си слао к мени; ја ћу учинити сву вољу твоју за дрва кедрова и за дрва јелова.

9. Моје ће слуге снијети с Ливана на море, и ја ћу их повезати у сплавове и спустити морем до мјеста које ми кажеш, и ондје ћу развезати, па их носи; а ти ћеш учинити моју вољу и дати храну чељади мојој.
10. И тако даваше Хирам Соломону дрва кедрова и дрва јелова, колико му бјеше воља.
11. А Соломон даваше Хираму двадесет тисућа кора пшенице за храну чељади његовој, и двадесет кора уља цијеђенога; толико даваше Соломон Хираму сваке године.
12. И Господ даде мудрост Соломону *како му бјеше обрекао, и бјеше мир између Хирама и Соломона, и ухватише вјеру међу собом. [*1 цар 3, 12.]
13. И одреди Соломон људе из свега Израиља, и би одређенијех тридесет тисућа људи.
14. И слаше их на Ливан по десет тисућа свакога мјесеца наизмјенце; један мјесец бијаху на Ливану, а два мјесеца код кућа својих. А *Адонирам бјеше над овијем посленицима. [*1 цар 4, 6.]
15. И имаше Соломон седамдесет тисућа носилаца и осамдесет тисућа тесача у планини,
16. Осим настојника Соломоновијех, који бијаху над тијем послом, три тисуће и триста, који управљају народом који пословаше тај посао.
17. И заповједи цар да носе велико камење, скупоцјено камење за темељ дому, тесано камење.
18. И тесаху посленици Соломонови и посленици Хирамови и Гивлеји, и приправљаху дрво и камење да се зида дом.

6. Подизање храма.

1. Четири стотине и осамдесете године по изласку синова Израилевијех из земље Мисирске, четврте године царовања Соломонова над Израилем, мјесеца Зифа, а то је други мјесец, поче зидати дом Господу.
2. А дом што га зида цар Соломон Господу бијаше у дужину од шездесет лаката, а у ширину од двадесет лаката, а у висину од тридесет лаката.
3. И бијаше тријем пред црквом двадесет лаката дуг, према ширини дома, а десет лаката широк пред домом.
4. И начини прозоре на дому изнутра широке, а споља уске.
5. И уза зид дому начини ходнике свуда унаоколо уза зид дому око цркве и светиње над светињама, и начини клијети свуда унаоколо.
6. Најдоњи ходник бјеше пет лаката широк, а средњи шест лаката широк, а трећи седам лаката широк; јер начини засјеке на дому споља унаоколо да се греде не улажу у зид од дома.
7. А кад зидаху дом, зидаху од камена, који довозаху сасвијем приговорљен, те се ни чекић ни сјекира нити какво оруђе гвоздено не чу у дому кад се зидаше.
8. Врата од средњег ходника бијаху на десној страни дома, и излажаше се на завојицу на средњи ходник, и из средњег на трећи.
9. Тако сазида дом, и доврши га, и покри дом гредама и даскама кедровијем.
10. И начини ходнике око цијелога дома од пет лаката у висину сваки, и састављаху их с домом греде кедрове.
11. Тада дође ријеч Господња Соломону говорећи:
12. То је дом што градиш; ако узидеш по мојим уредбама, и уствориш моје законе и уздржиш све моје заповјести ходећи по њима, потврдићу ти ријеч своју *коју сам рекао Давиду оцу твојему. [*2 Сам 7, 13.]
13. И становаћу међу синовима Израилевијем, и нећу оставити народа својега Израиља.
14. И тако сазида Соломон дом, и доврши га.
15. И обложи зидове дому изнутра даскама кедровијем, од пода дома до врх зидова обложи дрветом изнутра; и под дому обложи даскама јеловијем.
16. И начини преграду од двадесет лаката од једне стране дома до друге од дасака кедровијех, од пода до врх зидова; и то начини унутра за шатор, за светињу над светињама.
17. А дом, црква напријед, бијаше од четрдесет лаката.
18. А по даскама кедровијем унутра у дому бјеху изрезане јабукe и цвјетови развијени, све од кедра, тако да се не виђаше нигдје камен.
19. И светињу над светињама уреди унутра у дому да се ондје намјести ковчег завјета Господњег.
20. А светиња над светињама унутра бјеше двадесет лаката дуга, и двадесет лаката широка, и двадесет лаката висока, и обложи је чистијем златом; тако обложи и олтар од кедра.
21. И тако обложи Соломон дом изнутра чистијем златом, и затеже златне ланце пред светињом над светињама, коју такођер обложи златом.
22. И сав дом обложи златом; тако и сав олтар пред светињом над светињама обложи златом.

23. А у светињи над светињама *начини два херувима од дрвета маслинова; десет лаката бјеше висок сваки. [*2 Мој 37, 7-9.]
24. А од пет лаката бјеше једно крило у херувима, и од пет лаката друго крило у херувима; десет лаката бјеше од краја једнога крила до краја другогa крила.
25. Тако и други херувим бијаше од десет лаката; једне мјере и једне направе бјеху оба херувима.
26. Десет лаката бјеше висок један херувим, тако и други.
27. И намјести херувиме усред унутрашњег дома, и раширише херувими крила своја тако да крило једнога тицаше у један зид, а крило другогa херувима тицаше у други зид, а усред дома тицаху крила једно у друго.
28. И обложи херувиме златом.
29. А све зидове дому унаоколо искити резанијем херувимима и палмама и развијенијем цвјетовима изнутра и споља.
30. И под дому обложи златом изнутра и споља.
31. И на уласку у светињу над светињама начини двокрилна врата од дрвета маслинова, којима прагови с довратницима бјеху на пет углова.
32. И на тијем двокрилнијем вратима од дрвета маслинова изреза херувиме и палме и развијене цвјетове, и обложи их златом, и херувиме и палме обложи златом.
33. Тако на уласку у цркву начини прагове од дрвета маслинова на четири угла;
34. И врата двокрилна од дрвета јелова; на двије се стране отвараше једно крило, и на двије стране отвараше се друго крило.
35. И изреза на њима херувиме и палме и развијене цвјетове, и обложи златом све што бјеше изрезано.
36. Потом начини тријем унутрашњи од три реда тесаногa камена и једнога реда дрвета кедрова стругана.
37. *Четврте године мјесеца Зифа би постављен темељ дому Господњему; [*1 цар 6, 1.]
38. А једанаесте године мјесеца Вула, који је осми мјесец, сврши се дом са свијем стварима својим и са свијем што му припада. Тако га сазида за седам година.

7. Подизање царских двораца; стубови и посуђе храма.

1. Потом *зида Соломон себи дом тринаест година, и сврши га. [*1 цар 9, 10.]
2. Сазида и дом из шуме Ливанске, сто лаката дуг и педесет лаката широк и тридесет лаката висок, на четири реда ступова кедровијех, с гредама кедровијем сврх ступова.
3. И бјеше покривен дрветом кедровијем горе на гредама, које бијаху на четрдесет и пет ступова, по петнаест у једном реду.
4. И прозора бијаху три реда, прозор над прозором у три реда.
5. И сва врата и прагови бјеху на четири угла, и прозори, и један прозор бјеше према другом у три реда.
6. И начини тријем од ступова, педесет лаката дуг и тридесет лаката широк; и тај тријем бјеше спријед, и ступови и греде бијаху спријед.
7. И начини тријем у којем бјеше пријесто гдје суђаше, тријем судски, који бијаше обложен кедром од пода до врха.
8. И у његовој кући гдје живљаше бијаше други тријем иза онога тријема, посао бијаше исти. Начини дом и кћери Фараоновој, *којом се ожени Соломон, као тај тријем. [*1 цар 3, 1.]
9. Све ово бјеше од скупоцјенога камена, тесаногa на мјеру и пилом сјеченога, изнутра и споља од пода до крова, и споља до великога тријема.
10. И темељ бијаше од камења скупоцјенога, камења великога, од десет лаката и од осам лаката.
11. А озго бијаше камење скупоцјено на мјеру тесано и даске кедрове.
12. И велики тријем унаоколо имаше три реда камења тесаногa и један ред кедровијех брвана, као тријем унутрашњи дома Господњегa и као тријем истогa дома.
13. И посла цар Соломон и позва Хирама из Тира.
14. А он бијаше син једне удовице од племена Нефталимова, а отац му бјеше из Тира, умјетник мједарски, *врло вјешт и разуман, те умијаше свашта градити од мједи; он дошав к цару Соломону, изради му сав посао. [*2 Мој 31, 3.]
15. Сали *два ступа од мједи, један ступ бјеше од осамнаест лаката у висину, а унаоколо од дванаест лаката; такви бјеше и други ступ. [*2 цар 25, 17.]
16. И начини два оглавља да се метну озго на ступове, саливена од мједи; пет лаката бјеше високо једно оглавље и пет лаката бјеше високо друго оглавље.

17. И плетенице испреплетане и врвце као вериге начини на оглавља, која бијаху наврх ступова, седам на једно оглавље и седам на друго оглавље.
18. Тако начини на ступове и два реда шипака на једну плетеницу унаоколо да покривају оглавље које бијаше на врху; тако начини и на другом оглављу.
19. И на та два оглавља наврх ступова у тријему бијаху начињени лиљани од четири лакта.
20. И на два оглавља на два ступа бијаху озго и према средини под плетеницама шипци, којих бијаше двјеста у два реда унаоколо на једном и на другом оглављу.
21. И постави те ступове у тријему црквеном, и поставивши десни ступ назва га Јахин, потом поставивши ступ лијеви назва га Воас.
22. И наврх ступова намјести израђено цвијеће лиљаново. И тако се свршише ступови.
23. И сали море; десет лаката бјеше му од једнога краја до другога, округло унаоколо, а пет лаката бјеше високо, а унаоколо му бјеше тридесет лаката.
24. И испод краја његова бијаху испупчене као јабуке свуда унаоколо по десет на један лакат, којима бјеше опточено море унаоколо, два реда јабука бјеше саливено с њим.
25. И стајаше на дванаест волова; три гледаху на сјевер, три гледаху на запад, три гледаху на југ, а три гледаху на исток; а море стајаше на њима озго, и задња страна свијех њих бијаше унутра.
26. Дебљина му бијаше с подланице, а крај му бијаше као крај у чаше, као цвијет лиљанов, а примаше двије тисуће вата.
27. И начини десет подножја од мједи, у дужину од четири лакта бјеше свако подножје, а у ширину од четири лакта, а у висину од три лакта.
28. А направа бјеше у свакога подножја оваква: Оплата бијаше у њих унаоколо, и оплата бијаше између углова.
29. А на оплати међу угловима бијаху лавови и волови и херувими; а на угловима бијаше ступац озго, а испод лавова и волова бијаше вијенац кован.
30. И под сваким подножјем бијаху по четири точка од мједи с плочама мједенијем, и на четири угла бијаху као рамена, и под сваком умиваоницом бијаху та рамена саливена према сваком вијенцу.
31. Дубина умиваоници од врха до дна над ступцем бијаше с лакта, и у врху бијаше округла као и ступац који бијаше од подруг лакта, и по врху јој бијаше резано, а оплата јој бијаше на четири угла, не округла.
32. И тако по четири точка бијаху под том оплатом, и осовине точковима излажаху на подножју, и сваки точак бијаше висок подруг лакта.
33. И направа у тијех точкова бијаше као направа у точкова колских; осовине њихове, главчине, наплаци и паоци, све бјеше ливено.
34. И четири рамена бијаху на четири угла у свакога подножја, из подножја излажаху његова рамена.
35. А озго у подножја бијаше висине по лакта, која бјеше свуда округла, и озго на подножју бјеху стране његове и оплате које излажаху из њега.
36. И по странама његовијем и по оплатама његовијем изреза херувиме, лавове и палме, једно до другога уз вијенце унаоколо.
37. На тај начин начини десет подножја; сва бијаху једнако саливена, једне мере и једне направе.
38. И начини десет умиваоница од мједи; по четрдесет вата узимаше једна умиваоница, и свака умиваоница бијаше од четири лакта; по једна умиваоница стајаше на сваком подножју од десет подножја.
39. И намјести пет подножја на десној страни дома, а пет на лијевој страни дома, а море намјести на десну страну дома према истоку с југа.
40. Тако начини Хирам умиваонице и лопате и котлиће; и сврши Хирам сав посао који ради цару Соломону за дом Господњи:
41. Два ступа и два оглавља округла наврх два ступа, и двије плетенице да покривају она два оглавља округла наврх ступова.
42. И четири стотине шипака на двије плетенице; два реда шипака на свакој плетеници, да покривају два оглавља округла наврх ступова;
43. И десет подножја, и десет умиваоница на њима;
44. И море једно, и волова дванаест под морем;
45. И лонце и лопате и котлиће; а сви судови што начини Хирам цару Соломону за дом Господњи бјеху од мједи углађене.
46. То је цар саливао у равници Јорданској у земљи иловачи између Сохота и Сартана.
47. И Соломон не измјери тијех судава, јер их бјеше врло много, не тражише тежине мједи.

48. Начини Соломон и све друго посуђе за дом Господњи: Златни олтар, и златни сто на ком стајаху хљебови постављени,
 49. И пет свијетњака с десне стране и пет с лијеве стране пред светињом од чистог злата, и цвјетове и жишке и усекаче од злата,
 50. И чаше и виљушке и котлиће и кадионице и машице од чистог злата; и чепови на вратима унутрашњег дома, светиње над светињама, и чепови на вратима прквенијем бијаху од злата.
 51. И тако се сврши сав посао, који уради цар Соломон дому Господњему; и унесе Соломон што бјеше посветио Давид отац његов, сребро и злато и судове, и остави у ризницу дома Господњег.

8. *Освећење храма и Соломонова молитва и жртва.*

1. Тада сабра Соломон старјешине Израилеве и све главаре племенске, кнезове домова отачких синова Израилевијех, к себи у Јерусалим да се пренесе ковчег зајвета Господњег из града Давидова, а то је Сион.
 2. И скупише се к цару Соломону сви људи Израилеви мјесеца Етанима на празник, а тај је мјесец седми.
 3. И кад дођоше све старјешине Израилеве, подигоше свештеници ковчег;
 4. И пренесоше ковчег Господњи и шатор од састанка и све судове свете што бјеху у шатору; пренесоше их свештеници и Левити.
 5. А цар Соломон и сав збор Израилев, који се сабра к њему, *принесоше с њим пред ковчегом оваца и говеда толико да се не могаше ни избројити ни прорачунати од мноштва. [*2 Сам 6, 13.]
 6. И унесоше свештеници ковчег зајвета Господњег на његово мјесто, у унутрашњи дом, у светињу над светињама, под крила херувимима.
 7. Јер херувимима бијаху раширена крила над мјестом гдје ће стајати ковчег, и заклањаху херувими ковчег и подуге његове озго.
 8. И *повукоше му подуге тако да се крајеви виђаху у светињи на предњој страни светиње над светињама, али се напоље не виђаху; и ондје осташе до данашњег дана. [*2 Мој 25, 14, 15.]
 9. У ковчегу не бјеше ништа осим двије плоче камене, које метну у њ Мојсије на Хориву, кад Господ учини зајет са синовима Израилевијем пошто изидоше из земље Мисирске.
 10. А кад свештеници изидоше из светиње, *облак напуни дом Господњи, [*2 Мој 40, 34, 35.]
 11. Те не могаху свештеници стајати да служе од облака; јер се славе Господње напуни дом Господњи.
 12. Тада рече Соломон: Господ је рекао *да ће наставати у мраку. [*2 Мој 20, 21; 5 Мој 4, 11.]
 13. Сазидох дом теби за стан, мјесто да у њему наставаш довијека.
 14. И окренувши се лицем својим, цар благослови сав збор Израилев, а сав збор Израилев стајаше.
 15. И рече: Благословен да је Господ Бог Израилев који је говорио својим устима Давиду оцу мојему, и испунио руком својом говорећи:
 16. Од онога дана кад изведох из Мисира народ свој Израиља, не изабрах ниједнога града међу свијем племенима Израилевијем да се сазиде дом гдје би било име моје, него изабрах Давида да буде над народом мојим Израилем.
 17. *И науми Давид, отац мој, да сазиде дом имену Господа Бога Израилева. [*2 Сам 7, 2.]
 18. Али Господ рече Давиду, оцу мојему: Што си наумио сазидати дом имену мојему, добро си учинио што си то наумио;
 19. Али нећеш ти сазидати тога дома, него син твој који ће изаћи из бедара твојих, он ће сазидати дом имену мојему.
 20. И тако испуни Господ ријеч своју коју рече; јер устах на мјесто оца својег Давида и сједох на пријестолу Израилев, као што рече Господ, и сазидох овај дом имену Господа Бога Израилева.
 21. И одредих овдје мјесто ковчегу у ком је зајет Господњи што је учинио с оцима нашим кад их је извео из земље Мисирске.
 22. Потом стаде Соломон пред олтар Господњи пред свијем збором Израилевијем и подиже руке своје к небу,
 23. И рече: Господе Боже Израилев! Нема Бога таквога какав си ти горе на небу ни доле на земљи, који чуваш зајет и милост слугама својим које ходе пред тобом свијем срцем својим;
 24. Који си испунио слуги својему Давиду, оцу мојему, што си му рекао; што си устима својим рекао, то си руком својом испунио, као што се види данас.
 25. Сада, дакле, Господе Боже Израилев, држи слуги својему Давиду, оцу мојему, што си му рекао говорећи: Неће ти нестати човјека испред мене који би сједио на пријестолу Израилеву само ако синови твоји ушчувају пут свој ходећи преда мнош, као што си ти ходио преда мнош.

26. Сада, дакле, Боже Израилев, нека се потврди ријеч твоја коју си рекао слуги својему Давиду, оцу мојему.
27. Али *хоће ли доиста Бог становати на земљи? Ето, небо и небеса над небесима не могу те обухватити, а камоли овај дом што га сазида? [*Ис 66, 1; Дап 7, 49; 17, 24.]
28. Али погледај на молитву слуге својега и на молбу његову, Господе Боже мој, чуј вику и молитву којом ти се данас моли слуга твој;
29. Да буду очи твоје отворене над домом овијем дан и ноћ, над овијем мјестом за које си рекао: *Ту ће бити име моје; да чујеш молитву којом ће се молити слуга твој на овом мјесту. [*5 Мој 12, 11.]
30. Чуј молбу слуге својега и народа својега Израиља којом ће се молити на овом мјесту; чуј с мјеста гдје станујеш, с неба, чуј и смилуј се.
31. Кад ко згријеш ближњему својему, те му се да заклетва да се закуне и заклетва дође пред твој олтар у овом дому,
32. Ти чуј с неба, и учини и суди слугама својим осуђујући кривца и дјела његова обраћајући на његову главу, а правога правдајући и плаћајући му по правди његовој.
33. Кад разбију непријатељи народ твој Израиља зато што ти згријеше, па се обрате к теби и даду славу имену твојему, и помолете ти се и замоле те у овом дому,
34. Ти чуј с неба и опрости гријех народу својему Израиљу, и доведи их опет у земљу коју си дао оцима њиховијем.
35. Кад се затвори небо, те не буде дажда зато што згријеше теби, па ти се замоле на овом мјесту и даду славу имену твојему и од гријеха се својега обрате, кад их намучиш,
36. Ти чуј с неба и опрости гријех слугама својим и народу својему Израиљу показав им пут добри којим ће ходити, и пусти дажд на земљу своју коју си дао народу својему у нашљедство.
37. Кад буде глад у земљи, кад буде помор, суша, медљика, скакавци, гусјенице, или кад га притијесни непријатељ његов у земљи његовој властитој, или какво год зло, каква год болест,
38. Сваку молбу и сваку молитву која буде од кога год човјека или од свега твојега народа Израиља, ко позна муку срца својега и подигне руке своје у овом дому,
39. Ти чуј с неба, из стана својега, и смилуј се и учини и подај свакоме по свијем путовима његовијем које знаш у срцу његову; јер ти сам знаш срца свијех синова човјечијих;
40. Да те се боје докле су год живи на земљи коју си дао оцима нашим.
41. И странац који није од твојега народа Израиља, него дође из даљне земље имена твојега ради,
42. (Јер ће се чути за име твоје велико и за руку твоју крјепку и мишицу твоју подигнуту) кад дође и помоли се у овом дому,
43. Ти чуј с неба, из стана својега, и учини све за што повиче к теби онај странац, да би познали име твоје сви народи на земљи и бојали се тебе као народ твој Израил и да би знали да је име твоје призвано над овијем домом који сазидах.
44. Кад народ твој изиде на војску на непријатеља својега путем којим га пошљеш, и помолете се Господу обративши се ка граду који си изабрао, и к дому који сам сазидао имену твојему,
45. Чуј с неба молбу њихову и подај им правицу.
46. Кад ти згријеше, јер нема човјека који не гријешу, и разгњевивши се на њих, даш их непријатељима њиховијем, те их заробе и одведу у земљу непријатељску далеко или близу,
47. Ако се дозову у земљи у коју буду одведени у ропство, и обрате се и стану ти се молити у земљи онијех који их заробише и реку: Сагријешисмо и зло учинисмо, скривисмо,
48. И тако се обрате к теби свијем срцем својим и свом душом својом у земљи непријатеља својих који их заробе, и помолете ти се окренувши се к земљи својој коју си дао оцима њиховијем, ка граду који си изабрао, и к дому који сам сазидао имену твојему,
49. Тада чуј с неба, из стана својега, молбу њихову и молитву њихову, и подај им правицу,
50. И опрости народу својему што ти буду згријешили и све пријеступе којима ти буду преступили, и умиљостиви им оне који их заробе да се смилују на њих.
51. Јер су твој народ и твоје нашљедство које си извео из Мисира, усред пећи гвоздене.
52. Нека буду очи твоје отворене на молбу слуге твојега и на молбу народа твојега Израиља, и чуј их кад те год призову.
53. Јер си их ти одвојио себи за нашљедство од свијех народа на земљи, као што си рекао преко Мојсија слуге својега кад си извео оце наше из Мисира, Господе, Господе!
54. А кад Соломон, молећи се Господу, сврши сву ову молбу и молитву, уста испред олтара Господњег гдје бјеше клекао и руке своје подигао к небу;
55. И стојећи, *благослови сав збор Израилев гласом великим говорећи: [*2 Сам 6, 18.]
56. Благословен да је Господ који је смирио народ свој Израиља, као што је говорио; *није изостала ниједна ријеч од свијех добријех ријечи његовијех које је говорио преко Мојсија, слуге својега. [*ИНав

21, 45.]

57. Да Господ Бог наш буде с нама као што је био с оцима нашим, да нас не остави и не напусти.

58. Него нека пригне срце наше к себи да бисмо ходили свијем путовима његовијем и држали заповијести његове и уредбе његове и законе његове што је заповједио оцима нашим.

59. И нека буду ове ријечи моје, којима се молих Господу, близу Господа Бога нашега дан и ноћ, да би давао праву слугу својему и народу својему Израиљу у свако доба;

60. Да би познали сви народи на земљи да је Господ сам Бог и да нема другога.

61. И нека срце ваше буде цијело према Господу Богу нашем, да ходите по уредбама његовијем и држите заповијести његове као данас.

62. Тада цар и сав Израиљ с њим принесосше жртве пред Господом.

63. И Соломон принесе на жртву захвалну, коју принесе Господу, двадесет и двије тисуће волова и сто и двадесет тисућа оваца. Тако посветише дом Господњи цар и сви синови Израиљеви.

64. У тај дан посвети цар средину тријема који је пред домом Господњим; јер ондје принесе жртве паљенице и даре и претилину од жртава захвалнијех; јер мједени олтар који бијаше пред Господом бијаше малећ и не могаху на њ стати жртве паљенице и дари и претилина од жртава захвалнијех.

65. И у то вријеме празнова Соломон празник и сав Израиљ с њим, сабор велик од уласка у Емат до потока Мисирскога, пред Господом Богом нашим, седам дана и опет седам дана, то је четрнаест дана.

66. А у осми дан отпусти народ; и благословише цара и отидоше к шаторима својим радујући се и веселећи се у срцу за све добро што учини Господ Давиду, слугу својему, и Израиљу, народу својему.

9. Бог говори са Соломоном. Соломон подиже градове; његова морнарица.

1. А кад Соломон сврши дом Господњи и дом царски и све што жељаше Соломон и рад бијаше начинити,

2. Јави се Господ Соломону други пут, *као што му се бјеше јавио у Гаваону; [*1 цар 3, 5.]

3. И рече му Господ: Услишио сам молбу твоју и молитву твоју којом си ми се молио; посветио сам тај дом који си сазидао *да ту намјестим име своје довијека; и очи ће моје и срце моје бити ондје вазда. [*1 цар 8, 29.]

4. А ти, ако узидеш преда мноштво како је ишао Давид отац твој с цијелијем и правијем срцем творећи све што сам ти заповједио и држећи уредбе моје и законе моје,

5. Утврдићу пријесто царства твојега над Израиљем навијек, *као што сам казао Давиду, оцу твојему, говорећи: Неће ти нестати човјека на пријестолу Израиљеви. [*2 Сам 7, 12.]

6. Али ако се ви и синови ваши одвратите од мене и не уздржите заповијести мојих и уредаба мојих које сам вам дао, и отидете и станете служити другим боговима и клањати им се,

7. *Тада ћу истријевити Израиља са земље коју сам вам дао, и овај дом који сам посветио имену својему, одбацићу од себе, и Израиљ ће постати прича и подсмјех међу свијем народима; [*5 Мој 4, 26.]

8. А дом овај колико је славан, ко год прође мимо њ, зачудиће се и запиштаће и рећи ће: Зашто учини Господ ово од ове земље и од овога дома?

9. И одговараће се: Јер одусташе Господа Бога својега који изведе оце њихове из земље Мисирске, и узеше друге богове, и клањаше им се и служише им; зато пусти на њих Господ све ово зло.

10. А *кад прође двадесет година, у које сазида Соломон ова два дома, дом Господњи и дом царски, [*1 цар 6, 38; 7, 1.]

11. А Хирам, цар Тирски, даде Соломону дрва кедровијех и дрва јеловијех и злата колико му год воља бјеше, тада цар Соломон даде Хираму двадесет градова у земљи Галилејској.

12. И дође Хирам из Тира да види градове које му даде Соломон, али не бише му по вољи.

13. Па рече: Какви су то градови што си ми их дао, брате? И назва их: Земља Кавул; и оста им то име до данас.

14. А Хирам бјеше послао цару сто и двадесет таланата злата.

15. И тако цар Соломон одреди људе, те сазида дом Господњи и дом свој и Милон, и зидове око Јерусалима, и Асор и Мегидон и Гезер.

16. Јер Фараон, цар Мисирски, изиде и узне Гезер, и спали га огњем, и *поби Хананеје који живљаху у граду, и даде га у прђију кћери својој, жени Соломоновој. [*ИНав 16, 10.]

17. А Соломон сазида Гезер и Вет-Орон Доњи.

18. И Валат и Тадмор у пустињи у земљи,

19. И све градове у којима Соломон имаше житнице, и градове у којима му бијаху кола, и градове у

којима му бијаху коњици, и што год Соломону би воља зидати у Јерусалиму и на Ливану и у свој земљи царства својега.

20. И сав народ који бјеше остао од Амореја, Хетеја, Ферезеја, Јевеја и Јевусеја, који не бијаху од синова Израилевијех,

21. Синове њихове, који бјеху остали иза њих у земљи, којих не моглоше синови Израилеви истријебити, њих Соломон нагна да плаћају данак и робују до данашњег дана.

22. А од синова Израилевијех не учини ниједнога робом, него бијаху војници и слуге његове и кнезови, војводе његове, и заповједници над колима његовијем и над коњицима његовијем.

23. И бјеше главнијех настојника над послом Соломоновијем пет стотина и педесет, који управљаху народом који рађаше посао.

24. А кћи Фараонова пресели се из града Давидова у дом свој који јој сазида. Тада сазида и Милон.

25. И Соломон приношаше три пута на годину жртве паљенице и жртве захвалне на олтару који начини Господу, и кађаше на олтару који бјеше пред Господом, кад сврши дом.

26. И лађе начини цар Соломон у Есион-Гаверу, који је код Елота на обали Црвенога мора у земљи Едомској.

27. И *посла Хирам на тијем лађама слуге своје, лађаре вјеште мору, са слугама Соломоновијем; [*1 цар 10, 11.]

28. И дођоше у Офир, и узеше оданде злата четири стотине и двадесет таланата, и донесоше цару Соломону.

10. Царица Савска походи Соломона. Богатство и слава Соломонова.

1. А *царица Савска чу глас о Соломону и о имену Господњем, и дође да га искуша загонеткама. [*Мт 12, 42.]

2. И дође у Јерусалим са силном пратњом, с камилама које ношаху мириса и злата врло много и драгога камења; и дошавши к Соломону, говори с њим о свему што јој бјеше у срцу.

3. И Соломон јој одговори на све ријечи њезине; не бјеше од цара сакривено ништа да јој не би одговорио.

4. А кад царица Савска видје сву мудрост Соломонову и дом који бјеше сазидао,

5. И јела на столу његову и станове слуга његовијех и дворбу дворана његовијех и одијело њихово, и пехарнике његове и жртве његове паљенице које приношаше у дому Господњем, она дође изван себе;

6. Па рече цару: Истина је што сам чула у својој земљи о стварима твојим и о мудрости твојој.

7. Али не хтјех вјеровати што се говораше докле не дођем и видим својим очима; а гле, ни пола ми није казано; твоја мудрост и доброта надвишује глас који сам слушала.

8. Благо људима твојим, благо слугама твојим који једнако стоје пред тобом и слушају мудрост твоју.

9. Да је благословен Господ Бог твој којему си омилио, те посади те на пријесто Израилев; јер Господ љуби Израиља увијек, и постави те царем да судиш и дијелиш правичу.

10. Потом даде цару сто и двадесет таланата злата и врло много мириса и драгог камења; нигда више не дође толико таквих мириса колико даде царица Савска цару Соломону.

11. И *лађе Хирамове, које доношаху злато из Офира, донесоше из Офира врло много дрвета алмутима и драгога камења. [*1 цар 9, 27.]

12. И начини цар од тога дрвета алмутима заграду у дому Господњем и у дому царском, и харфе и псалтире за пјеваче; нигдје се више није довезло таквога дрвета алмутима, нити се видјело до данашњег дана.

13. А цар Соломон даде царици Савској што год зажеље и заиска, осим онога што јој даде сам по могућству цара Соломона. Потом она отиде и врати се у земљу своју са слугама својим.

14. А злата што дохођаше Соломону сваке године, бјеше шест стотина и шездесет и шест таланата,

15. Осим онога што дохођаше од трговаца и онијех који продаваху мирисе и од свијех царева Арапских и управитеља земаљских.

16. И цар Соломон начини двјеста штитова од кованог злата, шест стотина сикала злата дајући на један штит;

17. И *три стотине малијех штитова од кованог злата, по три мине злата дајући на сваки штитић; и остави их цар у дому од шуме Ливанске. [*1 цар 14, 26.]

18. И начини цар велик пријесто од слонове кости и обложи га чистијем златом.

19. Шест басемака бјеше у пријестолу, и врх округао бјеше озад на пријестолу, и ручице бјеху с обје стране сједишта, и два лава стајаху покрај тијех ручица.

20. И дванаест лавова стајаху на шест басемака отуд и одовуд. Не би такав начињен ни у којем царству.
21. И сви судови из којих пијаше цар Соломон бијаху златни, и сви судови у дому од шуме Ливанске бијаху од чистога злата; од сребра не бјеше ништа; сребро бјеше ништа за времена Соломонова.
22. Јер цар имаше лађе Тарсиске на мору с лађама Хирамовијем; једанпут у три године враћаху се лађе Тарсиске доносећи злато и сребро, слонове кости, мајмуне и пауне.
23. Тако цар Соломон бијаше већи од свијех царева земаљских богатством и мудрошћу.
24. И из цијеле земље тражаху да виде Соломона, да чују мудрост његову коју му даде Господ у срце.
25. И доношаху му сви даре, судове сребрне и судове златне, и хаљине и оружје, и мирисе, и коње и мазге, сваке године.
26. Тако накупи Соломон кола и коњика, и имаше тисућу и четири стотине кола и дванаест тисућа коњика, које разреди по градовима гдје му бијаху кола и код себе у Јерусалиму.
27. И учини цар, те у Јерусалиму бијаше сребра као камења и кедровијех дрва као дивљих смокава које расту по пољу, тако много.
28. И довођаху Соломону коње из Мисира и свакојаки трг, јер трговци цареви узимаху трг различан за цијену.
29. И долажаху кола из Мисира по шест стотина сикала сребра, а коњ по сто и педесет. И тако сви цареви Хетејски и цареви Сирски добијаху коње преко њих.

11. Жене, идолопоклонство, непријатељи и смрт Соломонова.

1. Али *цар Соломон љубљаше многе жене туђинке, осим кћери Фараонове, Моавке, Амонке, Едомке, Сидонке и Хетејке, [*5 Мој 17, 17.]
2. Од овијех народа за које бјеше рекао Господ синовима Израиљевим: *Не идите к њима и они да не долазе к вама, јер ће занијети срце ваше за својим боговима. За њих приону Соломон љубећи их. [*2 Мој 34, 16.]
3. Те имаше жена царица седам стотина и три стотине иноча; и жене његове занесоше срце његово.
4. И кад остарје Соломон, жене занесоше срце његово за туђим боговима; и срце његово не би цијело према Господу Богу његову као што је било срце Давида, оца његова.
5. И Соломон хођаше за Астаротом, богињом Сидонском, и за Мелхомом, гадом Амонским.
6. И чињаше Соломон што бјеше зло пред Господом и не хођаше сасвијем за Господом као Давид, отац његов.
7. Тада сагради Соломон висину *Хемосу, гаду Моавском, † на гори према Јерусалиму, и Молоху, гаду Амонском. [*4 Мој 21, 29; † 2 цар 23, 13.]
8. Тако учини свијем женама туђинкама, те кађаху и приношаху жртве својим боговима.
9. А Господ се разгневи на Соломона што се одврати срце његово од Господа Бога Израиљева, *који му се бјеше јавио два пута. [*1 цар 3, 5; 9, 2.]
10. И бјеше му заповједио да не иде за другим боговима, а он не одржа што му Господ заповједи.
11. И рече Господ Соломону: Што се то нађе на теби и нијеси држао завјета мојега ни уредаба мојих, које сам ти заповједио, зато ћу отргнути од тебе царство и даћу га слуги твојему.
12. Али за твојега вијека нећу то учинити због Давида оца твојега, него ћу га отргнути из руку сина твојега,
13. Али нећу отргнути свега царства; једно ћу племе дати сину твојему због Давида, слуге својега, и због Јерусалима који изабрах.
14. И подиже Господ противника Соломону, Адада Идумејца, који бијаше од царскога рода у Идумеји.
15. Јер, *кад Давид бијаше у Идумеји и Јоав војвода дође да покопа побијене, поби све мушкиње у Идумеји. [*2 Сам 8, 14.]
16. Јер Јоав оста ондје шест мјесеца са свијем Израиљем докле не поби све мушкиње у Идумеји.
17. Тада утече Адад с неколико Идумејаца, слуга оца својега, и отиде у Мисир; а Адад бјеше тада дијете.
18. И отишавши из Мадиијама, дођоше у Фаран; и узевши са собом људе из Фарана, дођоше у Мисир к Фараону цару Мисирском, који му даде кућу и одреди му храну, а даде му и земље.
19. И Адад нађе велику милост у Фараона, те га ожени сестром жене своје, сестром царице Тахпенесе.
20. И сестра Тахпенесина роди му сина Генувата, којега отхрани Тахпенеса у двору Фараонову, и

бјеше Генуват у двору Фараонову међу синовима Фараоновим.

21. А кад Адад чу у Мисиру да је Давид починуо код отаца својих и да је умро Јоав војвода, рече Адад Фараону: Пусти ме да идем у своју земљу.

22. А Фараон му рече: А шта ти је мало код мене, те хоћеш да идеш у своју земљу? А он рече: Ништа, али ме пусти.

23. Подиже му Бог још једнога противника, Резона, сина Елијадина, који бјеше побјегао од господара својега Ададезера, цара Совскога.

24. И скупив к себи људе, поста старјешина од чете *кад их Давид убијаше; потом отишавши у Дамаск, осташе ондје и овладаше Дамаском. [*2 Сам 10, 18.]

25. И бјеше противник Израилев свега вијека Соломонова, и то осим зла које чињаше Адад; и мржаше на Израиља царујући у Сирији.

26. И Јеровоам, син Наватов, Ефраћанин из Сариде, чија мати бјеше по имену Серуја, жена удовица, слуга Соломонов, подиже се на цара.

27. А ово би узрок зашто се подиже на цара: Соломон грађаше Милон и зазиђиваше пролом града Давида, оца својега;

28. А Јеровоам бијаше крјепак и храбар; зато видећи Соломон младића да настаје за послом, постави га над свијем данцима дома Јосифова.

29. Па у то вријеме кад Јеровоам отиде из Јерусалима, нађе га на путу Ахија Силомљанин пророк имајући на себи нову хаљину, и бијаху њих двојица сами у пољу.

30. И Ахија узе нову хаљину која бјеше на њему и раздрије је на дванаест комада.

31. И рече Јеровоаму: Узми десет комада, јер овако вели Господ Бог Израилев: Ево, истргнућу царство из руке Соломонове и даћу теби десет племена.

32. Само ће једно племе остати њему због слуге мојега Давида и због града Јерусалима, који изабрах између свијех племена Израилевих.

33. Јер оставише мене и поклонише се Астароти, богињи Сидонској, и Хемосу, богу Моавском, и Мелхому, богу синова Амоновијех, и не ходише путовима мојим чинећи што је право преда мном, уредбе моје и законе моје, као Давид отац његов.

34. Али нећу узети царства из руку његовијех, него ћу га оставити нека влада докле је год жив због Давида, слуге својега, којег изабрах, који је држао заповијести моје и уредбе моје.

35. *Него ћу узети царство из руку сина његова и даћу теби од њега десет племена. [*1 цар 12, 16.]

36. А сину ћу његову дати једно племе да буде видјело Давиду, служи мојему, вазда преда мном у граду Јерусалиму, који изабрах да у њему намјестим име своје.

37. Тебе ћу, дакле, узети да царујеш над свијем што ти душа жели, и бићеш цар над Израилем.

38. И ако узаслушаш све што ти заповједим, и узидеш мојим путовима и ушчиниш што је право преда мном, држећи уредбе моје и заповијести моје, као што је чинио Давид слуга мој, бићу с тобом и сазидаћу ти тврд дом као што сам сазидао Давиду, и даћу ти Израиља.

39. И мучићу сјеме Давидово за то, али не свагда.

40. Зато тражаше Соломон да убије Јеровоама; али се Јеровоам подиже и побјеже у Мисир к Сисаку, цару Мисирском, и би у Мисиру док не умрије Соломон.

41. А остала дјела Соломонова и што је год чинио, и мудрост његова није ли то записано у књизи дјела Соломоновијех?

42. А царова Соломон у Јерусалиму над свијем Израилем четрдесет година.

43. И почину Соломон код отаца својих, и би погребен у граду Давида, оца својега; а Ровоам, син његов, зацари се на његово мјесто.

12. Десет племена се буну и бира Јеровоама за цара; идолопоклонство Јеровоамово.

1. Тада отиде Ровоам у Сихем, јер се ондје скупи сав Израил да га зацаре.

2. А Јеровоам, син Наватов, *који још бијаше у Мисиру побјегавши онамо од цара Соломона, кад чу, он још оста у Мисиру. [*1 цар 11, 40.]

3. Али послаше и дозваше га. Тако Јеровоам и сав збор Израилев дођоше и рекоше Ровоаму говорећи:

4. Твој је отац метнуо на нас тежак јарам; него ти сада олакшај љуту службу оца својега и тешки јарам који је метнуо на нас, пак ћемо ти служити.

5. А он им рече: Идите, па до три дана дођите опет к мени. И народ отиде.

6. Тада цар Ровоам учини вијеће са старцима који стајаше пред Соломоном, оцем његовијем, док бијаше жив и рече: Како свјетујете да одговорим народу?

7. А они му одговорише говорећи: Ако данас угодиш народу и послушаш их и одговориш им

лијепијем ријечима, они ће ти бити слуге свагда.

8. Али он остави свјет што га свјетоваше старци и учини вијеће с младићима који одрастоше с њим и који стајаху пред њим.

9. И рече им: Шта ви свјетујете да одговоримо народу који ми рекоше говорећи: Олакшај јарам који је метнуо на нас твој отац?

10. Тада му одговорише младићи који одрастоше с њим, и рекоше: Овако кажи народу што ти рече: Твој је отац метнуо на нас тежак јарам, него нам ти олакшај; овако им реци: Мој је мали прст дебљи од бедара оца мојега.

11. Отац је мој метнуо на вас тежак јарам, а ја ћу још дометнути на ваш јарам; отац вас је мој шибао бичевима, а ја ћу вас шибати бодљивијем бичевима.

12. А трећи дан дође Јеровоам и сав народ к Ровоаму, како им бјеше казао цар рекавши: Дођите опет к мени до три дана.

13. И цар одговори оштро народу оставивши свјет што га свјетоваше старци;

14. И рече им како га свјетоваше младићи говорећи: Мој је отац метнуо на вас тежак јарам, а ја ћу још дометнути на јарам ваш; отац вас је мој шибао бичевима, а ја ћу вас шибати бодљивијем бичевима.

15. И цар оглуши се народа, јер Господ бјеше тако уредио да би потврдио ријеч своју *што је рекао преко Ахије Силомљанина Јеровоаму, сину Наватову. [*1 цар 11, 31.]

16. А кад видје сав Израиљ гдје их се цар оглуши, одговори народ цару говорећи: *Какав дио ми имамо с Давидом? Немамо напљедства са сином Јесејевијем. У шаторе своје, Израиљу! А ти, Давиде, сад гледај своју кућу. Тако отиде Израиљ у шаторе своје. [*2 Сам 20, 1.]

17. Само над синовима Израиљевијем који живљаху по градовима Јудинијем, зацари се Ровоам.

18. И цар Ровоам посла Адорама који бијаше над данком; али га сав Израиљ засу камењем, те погибе, а цар Ровоам брже сједе на кола, те побјеже у Јерусалим.

19. Тако отпаде Израиљ од дома Давидова до данашњег дана.

20. И кад чу сав Израиљ да се вратио Јеровоам, пославши дозваше га на скупштину и поставише га царем над свијем Израиљем. Не приста за домом Давидовијем ниједно племе осим самога племена Јудина.

21. А Ровоам дошав у Јерусалим, сазва сав дом Јудин и племе Венијаминово, сто и осамдесет тисућа одабранијех војника, да завојште на дом Израиљев да поврате царство Ровоаму, сину Соломонову.

22. Али дође ријеч Божја Семеју, човјеку Божијему, говорећи:

23. Кажи Ровоаму, сину Соломонову, цару Јудину, и свему дому Јудину и Венијаминову и осталоме народу, и реци:

24. Овако вели Господ: Не идите и не бијте се с браћом својом, синовима Израиљевијем; вратите се свака својој кући, јер сам ја наредио тако да буде. И они послушаше ријеч Господњу и вративши се отидоше како Господ рече.

25. Потом сазида Јеровоам Сихем у гори Јефремовој и насели се у њему; а послјије отиде оданде и сазида Фануил.

26. И рече Јеровоам у срцу свом: Може се царство повратити дому Давидову.

27. Ако овај народ стане ићи у Јерусалим да приноси жртве у дому Господњем, срце ће се народу обратити ка господару његову Ровоаму, цару Јудину, те ће ме убити и повратиће се к Ровоаму, цару Јудину.

28. Зато цар смисли, те начини два телета од злата, па рече народу: Не треба више да идете у Јерусалим; *ево богова твојих, Израиљу, који су те извели из земље Мисирске. [*2 Мој 32, 4, 8.]

29. И намјести једно у Ветиљу, а друго намјести у *Дану. [*Суд 18, 29.]

30. И то би на гријех, јер народ иђаше к једноме до Дана.

31. И начини кућу на висини, и постави свештенике од простога народа који не бијаху од синова Левијевих.

32. И учини Јеровоам празник осмога мјесеца петнаестог дана, као што је празник у земљи Јудиној, и принесе жртве на олтару; тако учини и у Ветиљу приносећи жртве теоцима које начини; и постави у Ветиљу свештенике висинама које начини.

33. И петнаестог дана осмога мјесеца, који бјеше смислио у срцу свом, приношаше жртве на олтару који начини у Ветиљу, и празноваше празник са синовима Израиљевијем и приступи к олтару да кади.

13. Царство Израиљево. Пророк из земље Јудине прориче против идолопоклонства у Ветиљу, чини знак на Јеровоаму, буде заведен и лав га закоље.

1. А гле, човјек Божји дође из земље Јудине с ријечју Господњом у Ветиљ кад Јеровоам стајаше код олтара да кади.
2. И повика пут олтара ријечју Господњом говорећи: Олтаре! Олтаре! Овако вели Господ: *Ево, родиће се син дому Давидову по имену Јосија, који ће на теби клати свештенике висина, који каде на теби, и људске ће кости спалити на теби. [*2 цар 23, 15.]
3. И учини знак истога дана говорећи: Ово је знак да је Господ то рекао: Ето, олтар ће се распасти и просуће се пепео што је на њему.
4. А кад цар Јеровоам чу ријечи човјека Божијега које викаше олтару Ветиљском, пружи руку своју с олтара говорећи: Држите га! Али усахну му рука коју пружи на њ, и не могаше је повратити к себи.
5. А олтар се распаде и просу се пепео с олтара, по знаку који учини човјек Божји ријечју Господњом.
6. Тада цар рече човјеку Божијему: *Припадни ка Господу Богу својему и помоли се за ме да ми се поврати рука. И човјек се Божји помоли Господу, и поврати се цару рука и поста као што је била. [*2 Мој 8, 8.]
7. И рече цар човјеку Божијему: Ходи са мном кући мојој и поткријепи се, и даћу ти дар.
8. Али човјек Божји рече цару: *Да ми даш по куће своје, не бих ишао с тобом, нити бих јео хљеба ни воде пио у овом мјесту. [*4 Мој 22, 18.]
9. Јер ми је тако заповједио својом ријечју Господ говорећи: Не једи хљеба ни пиј воде, нити се враћај истијем путем којим отидеш.
10. И отиде другим путем, а не врати се онијем којим бјеше дошао у Ветиљ.
11. А у Ветиљу живљаше један стар пророк, којему дође син његов и приповједи све што учини пророк Божји онај дан у Ветиљу, и ријечи које рече цару; и приповједише синови тога пророка оцу својему.
12. А отац им рече: Којим је путем отишао? И показаше синови пут којим отиде човјек Божији који бјеше дошао из земље Јудине.
13. А он рече синовима својим: Осамарите ми магарца. И осамарише му магарца, те усједе на њ.
14. И пође за човјеком Божјим, и нађе га, а он сједи под хростом, па му рече: Јеси ли ти човјек Божји што дође из земље Јудине? Он му одговори: Ја сам.
15. А он му рече: Ходи са мном мојој кући да једеш хљеба.
16. Али он одговори: Не могу се вратити с тобом ни ићи с тобом, нити ћу јести хљеба ни пити воде с тобом у овом мјесту.
17. Јер ми је речено ријечју Господњом: Не једи хљеба ни пиј воде ондје, нити се враћај путем којим отидеш.
18. А он му рече: И ја сам пророк као ти, и анђео Господњи рече ми ријечју Господњом говорећи: Врати га са собом у своју кућу нека једе хљеба и пије воде. Али му слага.
19. И врати се с њим, те једе хљеба у његовој кући и пи воде.
20. А кад сјеђаху за столом, дође ријеч Господња пророку који га бјеше вратио;
21. И повика на човјека Божијега који бјеше дошао из земље Јудине, и рече: Овако вели Господ: Што нијеси послушао ријечи Господње и нијеси држао заповјести коју ти је заповједио Господ Бог твој,
22. Него си се вратио и јео хљеба и пио воде на мјесту за које ти је рекао: Не једи хљеба ни пиј воде; зато неће твоје тијело доћи у гроб твојих отаца.
23. И пошто се пророк којег бјеше вратио наједо хљеба и пошто се напи, осамари му магарца.
24. А кад отиде, *удеси га лав на путу и закла га. И тијело његово лежаше на путу, и магарац стајаше код њега; такођер и лав стајаше код тијела. [*1 цар 20, 36.]
25. И гле, људи пролазећи видјеше тијело гдје лежи на путу и лава гдје стоји код тијела, и дошавши јавише у граду у којем живљаше стари пророк.
26. А кад то чу пророк који га бјеше вратио с пута, рече: Оно је човјек Божји који не послуша ријечи Господње, зато га даде Господ лаву да га растргне и усмрти, по ријечи Господњој коју му рече.
27. И рече синовима својим говорећи: Осамарите ми магарца. И осамарише.
28. И отишав нађе тијело гдје лежи на путу, и магарца и лава гдје стоје код тијела; лав не бјеше изјео тијела ни магарца растргао.
29. Тада пророк подиже тијело човјека Божијега, и метнув га на магарца, однесе га натраг, и дође у град стари пророк да га ожали и погребје.
30. И метну тијело у свој гроб, и плакаху над њим говорећи: *Јаох, брате! [*Јер 22, 18.]
31. А пошто га погребје, рече синовима својим говорећи: Кад умрем, погребите ме у гробу гдје је погребен човјек Божји, покрај костију његовијех метните кости моје.

32. Јер ће се зацијело збити што је огласио по ријечи Господњој за олтар Ветилски и за све куће висина које су по градовима Самаријским.
33. *Пошто ово би, опет се Јеровоам не врати са својега злога пута; него опет начини из простога народа свештенике висинама; ко год хоћаше, томе он посвећиваше руке и тај постајаше свештеник висинама. [*1 цар 12, 31.]
34. *И то би на гријех дому Јеровоамову да † би се истријебио и да би га нестало са земље. [*1 цар 12, 30; † 1 цар 14, 10.]

14. Царство Израилево: Ахије прориче против Јеровоама. Јеровоам умире. Царство Јудино: владавина, гријех и казна Ровоама.

1. У то вријеме разболе се Авија, син Јеровоамов.
2. И Јеровоам рече жени својој: Устани и преобуци се да те не познаду да си жена Јеровоамова, па иди у Силом. Ето, ондје је Ахија пророк *који ми је казао да ћу бити цар над овим народом. [*1 цар 11, 31.]
3. И понеси десет хљебова и колача и жбан меда, па отиди к њему; он ће ти казати шта ће бити од дјетета.
4. И учини тако жена Јеровоамова, и уставши отиде у Силом и уђе у кућу Ахијину. Ахија пак не могаше видјети, јер му очи бијаху потамњеле од старости.
5. Али Господ рече Ахији: Ето, иде жена Јеровоамова да те пита за сина својега, јер је болестан; ти јој кажи то и то; а она кад дође, учиниће се да је друга.
6. И Ахија чувши шуштање ногу њезинијех кад уђе на врата, рече: Ходи, жено Јеровоамова; што се чиниш да си друга? Ја сам послан к теби да ти зло кажем.
7. Иди, реци Јеровоаму: Овако вели Господ Бог Израилев: *Што сам те подигао између народа и поставио те вођом народу својему Израилу, [*1 цар 16, 2.]
8. И отргав царство од дома Давидова дадох теби, а ти не би као слуга мој Давид, који је држао заповијести моје и ходио за мном свијем срцем својим чинећи само што је право преда мном,
9. Него си радио горе од свијех који бише прије тебе, и отишао си и начинио себи друге богове и ликове ливене да би ме дражио, па си ме бацио за леђа своја;
10. Зато, ево, *ја ћу пустити зло на дом Јеровоамов, и истријебићу Јеровоаму и оно што мокри уза зид, и ухваћенога и остављенога у Израилу, и дом ћу Јеровоамов омести као што се мете кал, да га не остане ништа. [*1 цар 15, 29; 21, 21.]
11. *Ко Јеровоамов погине у граду, изјешће га пси, а ко погине у пољу, изјешће га птице небеске; јер Господ рече. [*1 цар 16, 4; 21, 24.]
12. А ти устани, иди кући својој; и кад ступиш ногама својим у град, одмах ће умријети дијете.
13. И сав ће Израил плакати за њим, и погрешће га; јер ће он сам од дома Јеровоамова доћи у гроб, јер се на њему самом у дому Јеровоамову нађе нешто добра пред Господом Богом Израилевијем.
14. А *Господ ће подигнути себи цара над Израилем, који ће истријебити дом Јеровоамов у онај дан; да, шта? Сад већ. [*1 дн 15, 29.]
15. И удариће Господ Израила да ће се љуљати као што се љуља трска у води, и ишчупаће Израила из ове добре земље, коју је дао оцима њиховијем, и разасуће их далеко преко ријеке зато што начинише себи лугове пјевећи Господа.
16. И напустиће Израила за гријехе Јеровоамове, *којима је гријешо и на гријех навео Израила. [*1 цар 12, 30; 13, 34.]
17. Тада уста жена Јеровоамова, и отиде и дође у Терсу; и кад ступи на праг кућни, умрије дијете.
18. И погребеше га, и сав Израил плака за њим, по ријечи Господњој коју рече преко слуге својега Ахије пророка.
19. А остала дјела Јеровоамова, како је војевао и како је царовао, ено записана су у дневнику царева Израилевијех.
20. А царова Јеровоам двадесет и двије године; и почину код отаца својих, а Надав, син његов, зацари се на његово мјесто.
21. А Ровоам, син Соломонов, цароваше над Јудом; бјеше Ровоаму четрдесет и једна година кад поче царовати, и царова седамнаест година у Јерусалиму граду, који изабра Господ између свијех племена Израилевијех да ондје намјести име своје. Матери његовој бјеше име Нама Амонка.
22. И Јуда чињаше што је зло пред Господом; и гријесима својим којим гријешаху дражише га већма него оци њихови свијем што чинише.
23. Јер и они начинише себи висине и ступове и лугове на сваком високом хуму и под сваким

зеленим дрветом.

24. *А бијаше и адувана у земљи, и чињаху све гадове народа које бјеше истјерао Господ испред синова Израилевијех. [*5 Мој 23, 17.]

25. А *пете године царовања Ровоамова дође Сисак, цар Мисирски, на Јерусалим. [*1 цар 11, 40.]

26. И узе благо из дома Господњег и благо из дома царева, све то узео; и узео све *штитове златне које начини Соломон. [*1 цар 10, 16.]

27. И на њихово мјесто начини цар Ровоам штитове од мједи, и предаде их старјешинама над стражарима који чуваху врата дома царева.

28. И кад цар иђаше у дом Господњи, ношаху их стражари, а последије их опет остављаху у ризницу своју.

29. А остала дјела Ровоамова и све што је чинио, није ли записано у дневнику царева Јудинијех?

30. *А бијаше рат између Ровоама и Јероваама једнако. [*1 цар 15, 6.]

31. И почину Ровоам код отаца својих, и би погребен код отаца својих у граду Давидову. А име матери његовој бјеше Нама Амонка. А на мјесто његово зацари се Авијам, син његов.

15. *Царство Јудино: Авијам, Аса. Царство Израилево: Надав, Васа.*

1. А осамнаесте године царовања Јероваама, сина Наватова, зацари се Авијам над Јудом.

2. И царова три године у Јерусалиму. А матери му бјеше име Маха, кћи Авесаломова.

3. Он хођаше у свијем гријесима оца својега, које је чинио пред њим, и не бјеше срце његово цијело према Господу Богу његову као срце Давида, оца његова.

4. Али *због Давида даде му Господ Бог његов видјело у Јерусалиму подигав сина његова након њега и утврдив Јерусалим; [*1 цар 11, 36.]

5. Јер је Давид чинио што је право пред Господом, нити је одступао од чега што му је заповједио свега вијека својега *осим ствари с Уријом Хетејиним. [*2 Сам 12, 9.]

6. А *рат бјеше између Ровоама и Јероваама до његова вијека. [*1 цар 14, 30.]

7. А остала дјела Авијамова и све што је чинио, није ли записано у дневнику царева Јудинијех? А бијаше рат између Авијама и Јероваама.

8. И Авијам почину код отаца својих, и погребеше га у граду Давидову, а на његово мјесто зацари се Аса, син његов.

9. Године двадесете царовања Јероваамова над Израилем зацари се Аса над Јудом.

10. Четрдесет и једну годину царова у Јерусалиму. А матери му бјеше име Маха, кћи Авесаломова.

11. И твораше Аса што је право пред Господом као Давид отац му.

12. Јер истријеби адуване из земље и укиде све гадне богове које бјеху начинили оци његови.

13. И матер своју Маху сврже с власти, јер она начини идола у лугу; и Аса изломи идола и сажече на потоку Кедрону.

14. *Али висине не бише оборене; али срце Асино бјеше цијело према Господу свега вијека његова. [*1 цар 22, 44.]

15. И унесе у дом Господњи што бјеше посветио отац његов и што он посвети, сребро и злато и судове.

16. И бјеше рат између Асе и Васе, цара Израилева, свега вијека њихова.

17. Јер Васа, цар Израилев, изиде на Јуду и стаде зидати Раму да не да никоме отићи к Аси, цару Јудину, ни од њега доћи.

18. Али Аса узев све сребро и злато што бјеше остало у ризници Господњој и у ризници дома царева, даде га слугама својим, и посла их цар Аса Вен-Ададу, сину Тавримона, сина Есионова, цару Сирском који становаше у Дамаску, и поручи:

19. Вјера је између мене и тебе, између оца твојега и оца мојега; ево, шаљем ти дар, сребро и злато; хајде, поквари вјеру коју имаш с Васом, царем Израилевим, еда би отишао од мене.

20. И послуша Вен-Адад цара Асу, и посла војводе своје на градове Израилеве и покори *Ијон и Дан и Авел-Ветмаху и сав Хинерот и сву земљу Нефталимову. [*2 цар 15, 29.]

21. А кад Васа то чу, преста зидати Раму и врати се у Терсу.

22. Тада цар Аса сазва сав народ Јудин, никога не изузимајући; те однесоше камење из Раме и дрва, чим зидаше Васа, и од њега сазида цар Аса Геву Венијаминову и Миспу.

23. А остала сва дјела Асина и сва јунаштва његова, и што је год чинио и које је градове саградио, није ли све записано у дневнику царева Јудинијех? Али у старости својој боловаше од ногу.

24. И Аса почину код отаца својих и би погребен код отаца својих у граду Давида, оца својега. А на његово мјесто зацари се Јосафат, син његов.

25. А Надав, син Јероваамов, поче царовати над Израилем друге године царовања Асина над

Јудом; и царова над Израиљем двије године.

26. И чињаше што је зло пред Господом ходећи путем оца својега и у *гријеху његову, којим наведе на гријех Израиља. [*1 цар 12, 30.]

27. И диже буну на њ Васа, син Ахијин, од дома Исахарова, и уби га Васа код Гиветона, који бијаше Филистејски, кад Надав и сав Израиљ бјеху опколили Гиветон.

28. И тако га уби Васа треће године царовања Асина над Јудом, и зацари се на његово мјесто.

29. А кад се зацари, поби сав дом Јероваомов, и не остави ниједне душе од рода Јероваомова докле све не истријеби, *по ријечи Господњој коју рече преко слуге својега Ахије Силомљанина, [*1 цар 14, 10.]

30. За гријехе Јероваомове којима је гријешило и којима је на гријех навео Израиља и за дражење којим је дражио Господа Бога Израиљева.

31. А остала дјела Надавова и све што је чинио, није ли то записано у дневнику царева Израиљевијех?

32. И *бјеше рат између Асе и Васе цара Израиљева свега вијека њихова. [*1 цар 15, 16.]

33. Треће године царовања Асина над Јудом зацари се Васа, син Ахијин, над свијем Израиљем у Терси, и царова двадесет и четири године.

34. И чињаше што је зло пред Господом ходећи путем Јероваомовијем и у гријеху његову, којим наведе на гријех Израиља.

16. Царство Израиљево: Васина смрт. Цареви Ила, Зимрије, Амрије и Ахав. Подигнута Самарија и обновљен Јерихон.

1. И дође ријеч Господња *Јују, сину Ананијеву, за Васу говорећи: [*1 цар 16, 7.]

2. *Што те подигох из праха и поставих вођем народу својему Израиљу, а ти идеш путем Јероваомовијем и наводиш на гријех народ мој Израиља да ме гњеви гријесима својим, [*1 цар 14, 7.]

3. Ево, ја ћу затрти натражје Васино и натражје дома његова, и учинићу с домом твојим као с домом Јероваома, сина Наватова.

4. *Ко Васин погине у граду, изјешће га пси, а ко погине у пољу изјешће га птице небеске. [*1 цар 14, 11.]

5. А остала дјела Васина и што је чинио и јунаштво његово, није ли то записано у дневнику царева Израиљевијех?

6. И почину Васа код отаца својих и би погребен у Терси; а на његово мјесто зацари се Ила, син његов.

7. И тако преко пророка *Јуја, сина Ананијева, дође ријеч Господња против Васе и дома његова за све зло што учини пред Господом гњевећи га дјелима својих руку, те би као дом Јероваомов, и зато што га поби. [*1 цар 16, 1.]

8. Двадесет шесте године царовања Асина над Јудом зацари се Ила, син Васин, над Израиљем и царова двије године у Терси.

9. А слуга његов Зимрије, старјешина над половином кола, диже буну на Илу кад пијаше у Терси и опи се у кући Арсе, који управљаше домом његовијем у Терси.

10. И *дође Зимрије и уби га и погуби га двадесет осме године царовања Асина над Јудом, и зацари се на његово мјесто. [*2 цар 9, 31.]

11. А чим се зацари и сједе на пријесто свој, поби сав дом Васин, не остави му ни што уза зид мокри, и родбину његову и пријатеље његове.

12. Тако Зимрије затре сав дом Васин, *по ријечи Господњој коју рече за Васу преко Јуја пророка, [*1 цар 16, 3.]

13. За све гријехе Васине и за гријех Иле, сина његова, којима гријешисе и којима на гријех наводише Израиља гњевећи Господа Бога Израиљева таштинама својим.

14. А остала дјела Илина и све што је чинио, није ли то записано у дневнику царева Израиљевијех?

15. Године двадесет седме царовања Асина над Јудом зацари се Зимрије и царова седам дана у Терси; а народ тада стајаше у околу код *Гиветона, који бјеше Филистејски. [*1 цар 15, 27.]

16. И народ што бјеше у околу, кад чу да је Зимрије дигао буну и цара убио, исти дан сав Израиљ у околу постави царем над Израиљем Амрија, војводу.

17. И Амрије и сав Израиљ с њим отидоше од Гиветона и опколише Терсу.

18. А Зимрије, кад видје гдје освојише град, отиде у двор царски и запали над собом двор царски, те погибе,

19. За гријехе своје којима је гријешило чинећи што је зло пред Господом, ходећи путем Јероваомовијем и у гријеху његову, којим је гријешило наводећи на гријех Израиља.

20. А остала дјела Зимријева и буна коју подиже, није ли то записано у дневнику царева Израљевијех?
21. Тада се раздијели народ Израљев на двоје: половина народа приста за Тивнијом, сином Гинатовијем, да га учини царем, а друга половина приста за Амријем.
22. Али народ који приста за Амријем би јачи од народа који приста за Тивнијом, сином Гинатовијем. И умрије Тивнија, а царова Амрије.
23. Тридесет прве године царовања Асина над Јудом поче царовати Амрије над Израљем и царова дванаест година; у Терси царова шест година.
24. И купи гору Самаријску од Семера за два таланта сребра, и сагради град на гори, и назва град који сагради Самарија по имену Семера, господара од горе.
25. А *Амрије чињаше што је зло пред Господом, и горе чињаше од свијех који бијаху прије њега.
[*Мих 6, 16.]
26. Јер хођаше свијем путовима Јероваома, сина Наватова, и у гријеху његову, којим је навео на гријех Израља гњевећи Господа Бога Израљева таштинама својим.
27. А остала дјела Амријева и све што је чинио, и јунаштва која је чинио, није ли то записано у дневнику царева Израљевијех?
28. И почину Амрије код отаца својих и би погребен у Самарији; а на његово се мјесто зацари Ахав, син његов.
29. И Ахав, син Амријев, поче царовати над Израљем тридесет осме године царовања Асина над Јудом, и царова Ахав, син Амријев, над Израљем у Самарији двадесет и двије године.
30. И чињаше Ахав, син Амријев, што је зло пред Господом, више од свијех који бијаху прије њега.
31. И мало му бијаше што хођаше у гријесима Јероваома, сина Наватова, него се још ожени Језавељом, кћерју Етвала, цара Сидонскога, и отиде те служаше Валу и клањаше му се.
32. И начини олтар Валу *у дому Валову који сазида у Самарији. [*2 цар 10, 27.]
33. И начини Ахав гај, и учини Ахав више од свијех царева Израљевијех који бијаше прије њега да би разгњевио Господа Бога Израљева.
34. За његова времена Хил Ветиљанин сазида Јерихон. На Авирону првенцу својем основа га, а на Сегуву мјезинцу својем метну му врата, *по ријечи Господњој коју рече преко Исуса, сина Навина.
[*ИНав 6, 26.]

17. Царство Израљево: пророк Илија објављује сушу; гаврани га хране; чудом храни удовицу у Сарепти и васкрсава њезина сина.

1. Тада рече Ахаву Илија Тесвићанин, један од насељеника Галадских: Тако да је жив Господ Бог Израљев пред којим стојим, *овијех година неће бити росе ни дажда докле ја не речем. [*Јак 5, 17.]
2. Потом дође њему ријеч Господња говорећи:
3. Иди одавде и обрати се на исток, и сакриј се код потока Хората према Јордану.
4. И из онога потока пиј, а гавранима сам заповједио да те хране ондје.
5. И он отиде и учини по ријечи Господњој, и отишав стани се код потока Хората, који је према Јордану.
6. И ондје му гаврани доношаху хљеба и меса јутром и вечером, а из потока пијаше.
7. Али послије годину дана пресахну поток, јер не бјеше дажда у земљи.
8. Тада дође њему ријеч Господња говорећи:
9. *Устани, иди у Сарепту Сидонску и сједи ондје; ево, заповједио сам ондје жени удовици да те храни. [*Лк 4, 26.]
10. И уставши отиде у Сарепту, и кад дође на врата градска, гле, жена удовица купљаше ондје дрва; и он је дозва и рече јој: Донеси ми мало воде у суду да се напијем.
11. И она пође да донесе; а он је викну и рече: Донеси ми и хљеба мало.
12. А она рече: Тако да је жив Господ Бог твој, немам печена хљеба до грст брашна у здјели и мало уља у крчагу; и, ето, купим дрваца да отидем и зготовим себи и сину својему да поједемо, па онда да умремо.
13. А Илија јој рече: Не бој се, иди, зготови како си рекла; али умијеси прво мени један колачић од тога и донеси ми, па послије готови себи и сину својему.
14. Јер овако вели Господ Бог Израљев: Брашно се из здјеле неће потрошити, нити ће уља у крчагу нестати докле не пусти Господ дажда на земљу.
15. И она отиде и учини како рече Илија; и једе и она и он и дом њезин годину дана;
16. Брашно се из здјеле не потроши, нити уља у крчагу нешта, по ријечи Господњој коју рече преко Илије.

17. А послје тога разболе се син жени домаћици, и болест његова би врло тешка тако да издахну.
18. И она рече Илији: *Шта је теби до мене, човјече Божји? Јеси ли дошао к мени да споменеш безаконе моје и да ми умориш сина? [*Лк 5, 8.]
19. А он јој рече: Дај ми сина својега. И узев га из наручја њезина, однесе га у горњу клијет гдје он сјеђаше, и положи га на постељу своју.
20. Тада завапи ка Господу и рече: Господе Боже мој, зар си и ову удовицу код које сам гост тако увцијелио уморивши јој сина?
21. И *пружив се над дјететом, три пута завапи ка Господу говорећи: Господе Боже мој, нека се поврати у дијете душа његова. [*2 цар 4, 34.]
22. И Господ услиши глас Илијин, те се поврати у дијете душа његова, и *оживје. [*Ев 11, 35.]
23. А Илија, узев дијете, снесе га из горње клијети у кућу и даде га матери његовој, и рече Илија: Види, жив је твој син!
24. А жена рече Илији: Сада знам да си човјек Божји и да је ријеч Господња у твојим устима истина.

18. Илија и Авдија. Цар Ахав. Суд Божији на гори Кармилској.

1. Послје много времена, треће године, дође ријеч Господња Илији говорећи: Иди, покажи се Ахаву, и пустићу дажд на земљу.
2. И отиде Илија да се покаже Ахаву, а бијаше велика глад у Самарији.
3. И Ахав дозва Авдију, који бијаше управитељ двора његова; а Авдија се бојаше Господа веома.
4. Јер кад Језавеља убијаше пророке Господње, узе Авдија сто пророка и сакри их, по педесет у једну пећину, и храни их хљебом и водом.
5. И рече Ахав Авдији: Пођи по земљи на изворе и на потоке, еда бисмо нашли траве да сачувамо у животу коње и мазге, да нам не изгине стока.
6. И подијелише међу се земљу куда ће ићи: Ахав отиде једнијем путем сам, а Авдија отиде другим путем сам.
7. А кад Авдија бијаше на путу, гле, срене га Илија; и он га позна, и паде ничице и рече: Јеси ли ти, господару мој, Илија?
8. А он му рече: Ја сам; иди, кажи господару својему: Ево Илије.
9. А он рече: Шта сам згријешо да слугу својега предаш у руке Ахаву да ме погуби?
10. Тако да је жив Господ Бог твој, нема народа ни царства куда није слао господар мој да те траже; и рекоше: Нема га. А он закле царства и народе да те не могу да нађу.
11. А ти сада кажеш: Иди, кажи господару својему: Ево Илије.
12. А кад ја отидем од тебе, дух ће те Господњи однијети, а ја нећу знати куда; па да отидем и прокажем Ахаву, а он да те не нађе, убиће ме; а слуга се твој боји Господа од младости своје.
13. Није ли казано господару мојему шта сам учинио кад Језавеља убијаше пророке Господње? Како сакрих стотину пророка Господњих, по педесет у једну пећину, и храних их хљебом и водом.
14. А ти сада кажеш: Иди, кажи господару својему: Ево Илије. Убиће ме.
15. А Илија рече: Тако да је жив Господ над војскама пред којим стојим, данас ћу му се показати.
16. Тада отиде Авдија пред Ахава и каза му; и Ахав отиде пред Илију.
17. А кад виде Ахав Илију, рече му Ахав: Јеси ли ти онај што *несрећу доносиш на Израиља? [*Дан 16, 20.]
18. А он рече: Не доносим ја несреће на Израиља, него ти и дом оца твојега оставивши заповијести Господње и приставши за Валима.
19. Него сада пошљи и сабери к мени свега Израиља на гору Кармилску, и четири стотине и педесет пророка Валовијех и *четири стотине пророка из луга, који једу за столом Језавељиним. [*1 цар 16, 33.]
20. И посла Ахав к свијем синовима Израиљевијем и сабра оне пророке на гору Кармилску.
21. Тада приступи Илија ка свему народу и рече: *Докле ћете храмати на обје стране? † Ако је Господ Бог, идите за њим; ако ли је Вал, идите за њим. Али народ не одговори му ни ријечи. [*Мт 6, 24; † ИНав 24, 15.]
22. А Илија рече народу: Ја сам сам остао пророк Господњи; а пророка Валовијех има четири стотине и педесет.
23. Дајте нам два јунца, и нека они изберу себи једнога, и нека га исијеку на комаде и метну на дрва, али огња да не подмећу; а ја ћу припремити другога јунца, и метнућу га на дрва, али огња нећу подметати.
24. Тада призовите име својих богова, а ја ћу призвати име Господње, па који се Бог одзове огњем, онај нека је Бог. И сав народ одговори и рече: Добро рече.

25. Потом рече Илија пророцима Валовијем: Изберите себи једнога јунца и приготовите га прво, јер је вас више; и призовите име богова својих, али огња не подмећите.
26. И узеше јунца којега им даде, и приготовише, и стадоше призивати име Валово од јутра до подне говорећи: Вале, услиши нас! Али никаква гласа, ни кога да одговори. И скакаху око олтара који начинише.
27. А кад би у подне, стаде им се ругати Илија говорећи: Вичите већма, јер је он бог! Ваљада се нешто замислио, или је у послу, или на путу, или може бити спава, да се пробуди.
28. А они стадоше викати иза гласа и парати се ножима и шилима по свом обичају, докле их крв не обли.
29. А кад прође подне, стадоше пророковати докле дође вријеме да се принесе дар; али никаква гласа, ни кога да одговори, ни кога да чује.
30. Тада рече Илија свему народу: Приступите к мени. И приступи к њему сав народ. Тада он оправил олтар Господњи који бјеше разваљен.
31. И узе Илија дванаест камена према броју племена синова Јакова, којему дође ријеч Господња говорећи: *Израиљ ће ти бити име. [*1 Мој 32, 28.]
32. И начини од тога камења олтар у име Господње, и око олтара ископа опкоп широк да би се могле посијати двије мјере жита.
33. И намјести дрва и јунца исјечена на комаде метну на дрва.
34. И рече: Напуните четири виједра воде, и излијте на жртву и на дрва. Па опет рече: Учините још једном. И учинише још једном. Па опет рече: Учините и трећом. И учинише трећом,
35. Те вода потече око олтара, и напуни се опкоп воде.
36. А кад би вријеме да се принесе жртва, приступи Илија пророк и рече: Господе Боже Аврамов, Исаков и Израиљев, нека данас познаду да си ти Бог у Израиљу и ја да сам твој слуга, и да сам по твојој ријечи учинио све ово.
37. Услиши ме, Господе, услиши ме да би познао овај народ да си ти Господе Бог кад опет обратиш срца њихова.
38. *Тада паде огањ Господњи и спали жртву паљеницу и дрва и камен и прах, и воду у опкопу попи. [*3 Мој 9, 24.]
39. А народ кад то видје, сав попада ничице, и рекоше: Господ је Бог, Господ је Бог.
40. Тада им рече Илија: *Похватајте те пророке Валове да ниједан не утече. И похваташе их, и Илија их одведе на поток Кисон и покла их ондје. [*2 цар 10, 25.]
41. И рече Илија Ахаву: Иди, једи и пиј, јер уји велик дажд.
42. И отиде Ахав да једе и пије; а Илија се попе на врх Кармила, *и саже се к земљи и метну лице своје међу кољена своја. [*Јак 5, 18.]
43. А момку својему рече: Иди, погледај пут мора. А он отишав погледа, па рече: Нема ништа. И рече му: Иди опет седам пута.
44. А кад би седми пут, рече: Ено, мали облак као длан човјечји диже се од мора. Тада рече: Иди, реци Ахаву: Прежи и иди да те не ухвати дажд.
45. Утом се замрачи небо од облака и вјетра, и удари велик дажд. А Ахав сједавши на кола отиде у Језраел.
46. А рука Господња дође над Илију и он, опасавши се, отрча пред Ахавом докле дође у Језраел.

19. Илија бјежи од Језавеље. Бог му се јавља на гори Хориву. Јелисеј, његов ученик.

1. А Ахав приповједи Језавељи све што је учинио Илија *и како је све пророке исјекао мачем. [*1 цар 18, 40.]
2. Тада Језавеља посла гласнике к Илији и поручи му: Тако да учине богови и тако да додаду ако сјутра у ово доба не учиним од тебе што је од којега год тијех.
3. А он видећи то, уста и отиде душе своје ради, и дође у Вирсавеју Јудину и ондје остави момка својега.
4. А сам отиде у пустињу дан хода; и дошав сједе под смреку, и *зажеље да умре и рече: Доста је већ, Господе, прими душу моју, јер нијесам бољи од отаца својих. [*Јн 4, 3.]
5. Потом леже и заспа под смреком. А гле, анђеоло такну га и рече му: Устани, једи.
6. А он погледа и, гле, чело главе му хљеб на угљену печен и крчаг воде. И једе и напи се, па леже опет.
7. А анђеоло Господњи дође опет другом и такну га говорећи: Устани, једи, јер ти је пут далек.
8. А он уставши једе и напи се; потом окријепив се онијем јелом, иде четрдесет дана и четрдесет ноћи докле дође на гору Божију Хорив.

9. А ондје уђе у једну пећину и заноћи у њој; и, гле, ријеч Господња дође му говорећи: Шта ћеш ти ту, Илија?
10. А он рече: *Ревновах веома за Господа Бога над војскама; јер синови Израиљеви оставише завјет твој, твоје олтаре развалише и пророке твоје побише мачем; † а ја остах сам, па траже душу моју да ми је узму. [*Рим 11, 3; † 1 цар 18, 22.]
11. А он рече: Изиди и стани на гори пред Господом. И гле, Господ пролажаше, а пред Господом велик и јак вјетар, који брда разваљиваше и стијене разламаше; али Господ не бјеше у вјетру; а иза вјетра дође трус; али Господ не бјеше у трусу;
12. А иза труса дође огањ; али Господ не бјеше у огњу. А иза огња дође глас тих и танак.
13. А кад то чу Илија, заклони лице своје плаштем и изашав стаде на вратима од пећине. И гле, дође му глас говорећи: Шта ћеш ти ту, Илија?
14. А он рече: *Ревновах веома за Господа Бога над војскама; јер синови Израиљеви оставише завјет твој, твоје олтаре развалише, и пророке твоје побише мачем; а ја остах сам, па траже моју душу да ми је узму. [*1 цар 19, 10.]
15. Тада му рече Господ: Иди, врати се својим путем у пустињу Дамаштанску, и кад дођеш, *помажи Азаила за цара над Сиријом. [*2 цар 8, 13.]
16. А *Јуја, сина Нимсијина, помажи за цара над Израиљем, а Јелисија, сина Сафатова, из Авел-Меоле помажи за пророка, умјесто себе. [*2 цар 9, 1-3.]
17. Јер ко утече од мача Азаилова, њега ће погубити Јуј; а ко утече од мача Јујева, њега ће погубити Јелисије.
18. *Али сам оставио у Израиљу седам тисућа који ниједан не савише кољена пред Валом, нити га устима својим пјеливаше. [*Рим 11, 4.]
19. И отиде одање и нађе Јелисеја, сина Сафатова, гдје оре, а дванаест јармова пред њим, а сам бијаше код дванаестог; и идући мимо њ, Илија баци на њ плашт свој.
20. А он остави волове, и отрча за Илијом и рече: *Да цјелујем оца својега и матер своју; па ћу ићи за тобом. А он му рече: Иди, врати се, јер шта сам ти учинио? [*Лк 9, 61.]
21. И он се врати од њега, и узе јарам волова и закла их, и на дрвима од плуга скуха месо и даде га народу, те једоше; потом уставши отиде за Илијом и служаше му.

20. Царство Израиљево: Ахавови ратови и побједа над сиријским царем Вен-Ададом.

1. Вен_Адад цар Сирскијски скупил војску своју, и имаше са собом тридесет и два цара, и коње и кола; и отишавши опколи Самарију и стаде је бити.
2. И посла посланике к Ахаву, цару Израиљеву, у град,
3. И поручи му: Овако вели Вен-Адад: Сребро твоје и злато твоје моје је, тако и жене твоје и твоји лијепи синови моји су.
4. А цар Израиљев одговори и рече: Као што си рекао, господару мој цару, ја сам твој и све што имам.
5. А посланици опет дођоше и рекоше: Овако вели Вен-Адад: Послао сам к теби и поручио: Сребро своје и злато своје и жене своје и синове своје да ми даш.
6. Зато ћу сјутра у ово доба послати слуге своје к теби да прегледају кућу твоју и кућу слуга твојих, и што ти је год мило, они ће узети и однијети.
7. Тада дозвоља цар Израиљев све старјешине земаљске и рече: Гледајте и видите како овај тражи зло; јер посла к мени по мене и по синове моје, по сребро моје и по злато моје, и ја му не браних.
8. А све старјешине и сав народ рекоше му: Не слушај га и не пристај.
9. И рече посланицима Вен-Ададовијем: Кажите цару господару мојему: Што си прво поручио слуги својему све ћу учинити; али ово не могу учинити. Тако отидоше посланици и однесоше му тај одговор.
10. А Вен-Адад посла к њему и поручи: Тако да ми учине богови и тако да додаду! Неће бити доста праха од Самарије да свему народу који иде за мном допадне по једна грст.
11. А цар Израиљев одговори и рече: Кажите: Нека се не хвали онај који се опасује као онај који се распасује.
12. А кад он то чу, пијући с царевима под шаторима, рече слугама својим: Дижите се. И дигоше се на град.
13. Тада, гле, приступи један пророк к Ахаву, цару Израиљеву, и рече: Овако вели Господ: Видиш ли све ово мноштво? Ево, ја ћу ти га дати у руке данас да познаш да сам ја Господ.
14. А Ахав рече: Преко кога? А он рече: Овако вели Господ: Преко момака кнезова земаљских. Опет рече: Ко ће приметити бој? А он рече: Ти.

15. Тада преброји момке кнезова земаљских, и бјеше их двјеста и тридесет и два; послјије њих преброја сав народ, све синове Израиљеве, и бјеше их седам тисућа.
16. И изидоше у подне; а Вен-Адад пијући опи се у шаторима с тридест и два цара који му дођоше у помоћ.
17. И изидоше прво момци кнезова земаљских; а Вен-Адад посла, и јавише му и рекоше: Изидоше људи из Самарије.
18. А он рече: Ако су изашли мира ради, похватајте их живе; ако су изашли на бој, похватајте их живе.
19. И изидоше из града момци кнезова земаљских, и војска за њима.
20. И сваки уби с којим се сукоби, те Сирци побјегоше, а Израиљци их потјераше. И Вен-Адад, цар Сирски, побјеже на коњу с коњицима.
21. И цар Израиљев изиде и поби коње и кола, и учини велик покољ међу Сирцима.
22. Потом дође пророк к цару Израиљеву и рече му: Иди, буди храбар; и промисли и види шта ћеш чинити, јер ће догодине опет доћи цар Сирски на те.
23. А цару Сирском рекоше слуге његове: Њихови су богови горски богови, зато нас надјачаше; него да се бијемо с њима у пољу, зацијело ћемо их надјачати.
24. Учини, дакле, овако: Уклони те цареве с мјеста њиховијех и постави војводе умјесто њих.
25. Па скупи војску каква је била она која ти је изгинула, и коње какви су били они коњи, и кола као она кола, па да се побијемо с њима у пољу; зацијело ћемо их надјачати. И послуша их и учини тако.
26. А кад прође година, Вен-Адад преброји Сирце, и пође у Афек да војује на Израиља.
27. И синови Израиљеви пребројише се и, понесавши хране, изидоше пред њих. И стадоше у око синови Израиљеви према њима, као два мала стада коза, а Сирци бијаху прекрилили земљу.
28. Тада дође човјек Божји, и проговори цару Израиљеву и рече: Овако вели Господ: Што Сирци рекоше да је Господ горски Бог а није Бог пољски, зато ћу ти дати у руке све ово мноштво велико да знате да сам ја Господ.
29. И стајаху у околу једни према другима седам дана; а седмога дана побише се, и синови Израиљеви побише Сираца сто тисућа пјешака у један дан.
30. А остали побјегоше у град Афек, и паде зид на двадесет и седам тисућа људи који бијаху остали. И Вен-Адад, побјегау у град, уђе у најтајнију клијет.
31. А слуге му рекоше: Ево, чули смо да су цареви дома Израиљева милостиви цареви; да вежемо костријет око себе и да метнемо узице себи око вратова, па да изидемо пред цара Израиљева да ако остави у животу душу твоју.
32. И везаше костријет око себе, и метнуше узице себи око вратова, и дођоше к цару Израиљеву и рекоше: Слуга твој Вен-Адад вели: Остави у животу душу моју. А он рече: Је ли још жив? Брат ми је.
33. А људи узеше то за добар знак, и одмах, да би га ухватили за ријеч, рекоше: Брат је твој Вен-Адад. А он рече: Идите, доведите га. Тада Вен-Адад изиде к њему; а он га посади на своја кола.
34. Тада му рече Вен-Адад: Градове које је узео отац мој твоме оцу, вратићу, и начини себи улице у Дамаску као што је отац мој учинио у Самарији. А он одговори: С том вјером отпустићу те. И учини вјеру с њим и отпусти га.
35. Тада један између синова пророчких рече другоме по ријечи Господњој: Биј ме. Али га онај не хтје бити.
36. А он му рече: Што не послуша гласа Господњега, зато, ево, кад отидеш од мене, лав ће те заклати. И кад отиде од њега, *сукоби га лав и закла га. [*1 цар 13, 24.]
37. Опет нашав другога, рече му: Биј ме. А онај га изби и израни га.
38. Тада отиде пророк и стаде на пут куда ће цар проћи, и нагрди се пепелом по лицу.
39. А кад цар пролажаше, он викну цара и рече: Твој слуга бијаше изашао у бој, а један дошавши доведе ми човјека и рече: Чувај овога човјека; ако ли га нестане, *биће твоја душа за његову душу, или ћеш платити таланат сребра. [*2 цар 10, 24.]
40. А кад твој слуга имаше посла тамо-амо, њега неста. Тада му рече цар Израиљев: То ти је суд, сам си одсудио.
41. А он брже убриса пепео с лица, и цар Израиљев позна га да је један од пророка.
42. А он му рече: Овако вели Господ: Што си пустио из руку човјека којег сам ја осудио да се истријеби, душа ће твоја бити за његову душу и народ твој за његов народ.
43. И отиде цар Израиљев кући својој зловољан и љутит, и дође у Самарију.

21. Царство Израилево: Навутеј убијен због винограда по налогу Језавеље. Илија прориче истребљење дома Ахавова.

1. А послѣ овијех ствари догоди се: Навутеј Језраеланин имаше виноград у Језраелу до двора Ахава, цара Самаријскога.
2. И рече Ахав Навутеју говорећи: Дај ми свој виноград да начиним од њега врт за зеље, јер је близу до двора мојега; а ја ћу ти дати за њ бољи виноград или, ако волиш, даћу ти у новцу шта врѣди.
3. А Навутеј рече Ахаву: Сачувај Боже да бих ти дао нашљедство отаца својих.
4. Тада Ахав дође кући зловољан и љутит због ријечи коју му рече Навутеј Језраеланин говорећи: Не дам ти нашљедства отаца својих. И леже на постељу своју, и окрену лице своје на страну и не једе хљеба.
5. Тада дође к њему Језавеља, жена његова, и рече му: Зашто је душа твоја зловољна те не једеш хљеба?
6. А он јој рече: Јер говорих с Навутејем Језраеланином и рекох му: Дај ми виноград свој за новце или, ако волиш, даћу ти други виноград за тај. А он рече: Не дам ти свога винограда.
7. Тада му рече Језавеља, жена његова: Ти ли си цар над Израилем? Устани, једи хљеба и буди весео. Ја ћу ти дати виноград Навутеја Језраеланина.
8. И написа књигу на име Ахавово и запечати је печатом његовијем, и посла књигу старјешинама и главарима који бијаху у граду његову, који наставаху с Навутејем.
9. А у књизи написа ово: Огласите пост и посадите Навутеја међу главаре народне.
10. И поставите два неваљала човјека према њему, па нека засвједоче на њ говорећи: *Хулио си на Бога и на цара. Тада га изведите и заспите камењем да погине. [*2 Мој 22, 28.]
11. И учинише људи онога града, старјешине и главари, који живљаху у граду његову, како им заповједи Језавеља, како бијаше написано у књизи коју им посла.
12. И огласише пост, и посадише Навутеја међу главаре народне.
13. И дођоше два неваљала човјека и сједоше према њему; и свједочише на Навутеја ти неваљали људи пред народом говорећи: Навутеј је хулио на Бога и на цара. И изведоше га иза града и засуше га камењем, те погибе.
14. Потом послаше к Језавељи и поручише јој: Засут је камењем Навутеј, и погинуо је.
15. А кад Језавеља чу да је Навутеј засут камењем и погинуо, рече Ахаву Језавеља: Устани, узми виноград Навутеја Језраеланина, који ти не хтје дати за новце, јер Навутеј није жив него је умро.
16. А кад чу Ахав да је умро Навутеј, уста и пође у виноград Навутеја Језраеланина да га узме.
17. Али дође ријеч Господња к Илији Тесвићанину говорећи:
18. Устани, изиди на сусрет Ахаву, цару Израилеву, који сједи у Самарији; ено га у винограду Навутејеву куда је отишао да га узме.
19. И реци му и кажи: Овако вели Господ: Нијеси ли убио и нијеси ли присвојио? Па му кажи и реци: Овако вели Господ: *Како пси лизаше крв Навутејеву, тако ће лизати пси и твоју крв. [*1 цар 22, 38.]
20. А Ахав рече Илији: Нађе ли ме, непријатељу мој? А он рече: Нађох, јер си се продао да чиниш што је зло пред Господом.
21. Ево, *пустићу зло на те, и узеху натражје твоје, и истријебићу Ахаву и оно што уза зид мокри, и ухваћенога и остављенога у Израилу. [*2 цар 9, 8.]
22. И *учинићу с домом твојим као с домом Јеровоама, сина Наватова, и као с † домом Васа, сина Ахијина, што си ме гњевео и што си навео на гријех Израиља. [*1 цар 15, 29; † 1 цар 16, 11.]
23. Такођер и за Језавељу рече Господ говорећи: *Пси ће изјести Језавељу испод зидова Језраелских. [*2 цар 9, 35, 36.]
24. *Ко Ахавов погине у граду, изјешће га пси, а ко погине у пољу, изјешће га птице небеске. [*1 цар 14, 11.]
25. И не би таквога као Ахав, који се продаде да чини што је зло пред Господом, јер га подговараше жена његова Језавеља.
26. И почини врло грдна дјела идући за гадним боговима сасвијем као што чинише Амореји, које изагна Господ испред синова Израилевијех.
27. А кад Ахав чу те ријечи, раздрије хаљине своје, и привеза костријет око тијела својега, и пошћаше, и спаваше у костријети и хођаше полагано.
28. И дође ријеч Господња Илији Тесвићанину говорећи:
29. Јеси ли видио како се Ахав понизио преда мном? Зато што се тако понизио преда мном, нећу пустити онога зла за његова живота; него *за сина његова пустићу оно зло на дом његов. [*2 цар 9, 25.]

22. *Рат против Сиријаца. Пророк Михеја прориче полом. Ахавова пропаст. Јосафатова владавина над Јудом. Цар Охозија у Израиљу.*

1. И прођоше три године без рата између Сираца и Израиљаца.
2. А треће године дође *Јосафат, цар Јудин, к цару Израиљеву. [*2 дн 18, 2 и даље.]
3. И рече цар Израиљев слугама својим: Не знате ли да је наш Рамот у Галаду? А ми не радимо да га узмемо из руку цара Сирскога.
4. И рече Јосафату: Хоћеш ли ићи са мном на војску на Рамот Галадски? А Јосафат рече цару Израиљеву: *Ја као ти, народ мој као твој народ, коњи моји као твоји коњи. [*2 цар 3, 7.]
5. Још рече Јосафат цару Израиљеву: Упитај данас шта ће Господ рећи.
6. Тада цар Израиљев сабра око четири стотине пророка и рече им: Хоћу ли ићи на војску на Рамот Галадски или ћу се оканити? А они рекоше: Иди, јер ће га Господ дати у руке цару.
7. А *Јосафат рече: Има ли ту још који пророк Господњи да га питамо? [*2 цар 3, 11.]
8. А цар Израиљев рече Јосафату: Има још један човјек преко којег бисмо могли упитати Господа; али ја мрзим на њ, јер ми не прориче добра него зло; то је Михеја, син Јемлин. А Јосафат рече: Нека цар не говори тако.
9. Тада цар Израиљев дозвољава једнога дворанина и рече му: Брже доведи Михеју, сина Јемлина.
10. А цар Израиљев и Јосафат, цар Јудин, сјеђаху сваки на својем пријестолу обучени у царске хаљине на пољани код врата Самаријских, и сви пророци пророковаху пред њима.
11. И Седекија, син Хананин, начини себи гвоздене роге и рече: Овако вели Господ: Овијем ћеш побости Сирце докле их не истријебиш.
12. Тако и сви пророци пророковаху говорећи: Иди на Рамот Галадски и бићеш срећан, јер ће га Господ дати цару у руке.
13. А посланик који отиде да дозове Михеју, рече му говорећи: Ево, пророци проричу сви једнијем гласом добро цару; нека и твоја ријеч буде као ријеч њихова, говори добро.
14. А Михеја рече: Тако да је жив Господ, говорићу оно што ми Господ каже.
15. И кад дође к цару, рече му цар: Михеја! Хоћемо ли ићи на војску на Рамот Галадски или ћемо се оканити? А он му рече: Иди, бићеш срећан, јер ће га Господ дати цару у руке.
16. А цар му рече: Колико ћу те пута заклињати да ми не говориш него истину у име Господње?
17. Тада рече: Видјех сав народ Израиљев разасут по планинама као овце које немају пастира; јер рече Господ: Ови немају господара; нека се врате свак својој кући с миром.
18. Тада рече цар Израиљев Јосафату: Нијесам ли ти рекао да ми неће пророковати добра него зло?
19. А Михеја му рече: Зато чуј ријеч Господњу; видјех Господа гдје сједи на пријестолу својем, а сва војска небеска стајаше му с десне и с лијеве стране.
20. И рече Господ: Ко ће преварити Ахава да отиде и падне код Рамота Галадскога? И један рече ово, а други оно.
21. Тада изиде један дух и, ставши пред Господа, рече: Ја ћу га преварити. А Господ му рече: Како?
22. Одговори: Изаћи ћу и бићу лажљив дух у устима свијех пророка његовијех. А Господ му рече: Преварићеш га и надвладаћеш, иди и учини тако.
23. Зато сада ето: Господ је метнуо лажљив дух у уста свијем твојим пророцима, а Господ је изрекао зло по те.
24. Тада приступи Седекија, син Хананин, и удари Михеју по образу говорећи: Куда је отишао дух Господњи од мене да говори с тобом?
25. А Михеја му рече: Ето, видјећеш у онај дан кад отидеш у најтајнију клијет да се сакријеш.
26. Тада цар Израиљев рече: Ухвати Михеју и одведи га к Амону, заповједнику градском, и к Јоасу, сину цареву;
27. И реци им: Овако вели цар: Метните овога у тамницу и дајте му по мало хљеба и по мало воде докле се не вратим у миру.
28. А Михеја рече: Ако се вратиш у миру, није Господ говорио преко мене. Још рече: Чујте, сви народи!
29. И отиде цар Израиљев с Јосафатом, царем Јудинијем, на Рамот Галадски.
30. И рече цар Израиљев Јосафату: Ја ћу се преобући кад пођем у бој, а ти обуци своје одијело. И преобуче се цар Израиљев и отиде у бој.
31. А цар Сирски заповједи војводама, којих бијаху тридесет и двије над колима његовијем, и рече: Не ударајте ни на малог ни на великога, него на самога цара Израиљева.
32. И кад војводе од кола видјеше Јосафата, рекоше: Зацијело је цар Израиљев. И окренуше се на њ да ударе; али Јосафат повика.

ЦРКВЕНЕ КЊИГЕ**За заједничко богослужење**[Службеник и чиновник](#)[Часослов](#)[Химне](#)[Минеји](#)[Србљак](#)[Триоди](#)[Типик](#)[Литургикон](#)[Тропари и кондаци](#)[Остало](#)[Месеџослов](#)**За посебно богослужење**[Требник](#)**НОТНЕ КЊИГЕ**[Приручник](#)[Нотни зборник](#)[Осмогласник](#)**ДОМАЋЕ КЊИГЕ**[Каноник и молитвеник](#)[Акатистник](#)[Припрема за Свето Причешће](#)

Ваша имејл адреса (обавезно)

Наслов поруке

Ваша порука

Пошаљите

забрањена. Молимо вас да издајте објављених дела материјално по куповином (и коришћењем) богослужбених књига.

НАЈНОВИЈЕ

[Царски Часови на Свети и Вели априла 2020.](#)

[Правило за читање Акатиста и I јануара 2019.](#)

[Типик 10. јануара 2019.](#)

[Триоди 10. јануара 2019.](#)

[Србљак 10. јануара 2019.](#)

[Минеји 9. јануара 2019.](#)

[Химне 9. јануара 2019.](#)

[Псалтир 9. јануара 2019.](#)

33. А војводе од кола видјеше да није цар Израиљев, те одступише од њега.
34. А један застријели из лука нагоном и устријели цара Израиљева гдје спуча оклоп. А он рече својему возачу: Савиј руком својом и извези ме из боја, јер сам рањен.
35. И бој би жесток онога дана, а цар заоста на колима својим према Сирцима, па умрије увече, и крв из ране његове тецијаше у кола.
36. И прође гласник по војсци о заходу сунчаном говорећи: Свак у свој град и свак у своју земљу!
37. Тако умрије цар, и однесоше га у Самарију; и погребаше цара у Самарији.
38. А кад праху кола на језеру Самаријском, лизаше пси крв његову, тако и кад праху оружје његово, *по ријечи коју рече Господ. [*1 цар 21, 19.]
39. А остала дјела Ахавова и све што је учинио, и за кућу од слонове кости коју је саградио и за све градове што је саградио, није ли то записано у дневнику царева Израиљевијех?
40. Тако почину Ахав код отаца својих, и на његово се мјесто зацари Охозиија, син његов.
41. А Јосафат, син Асин, зацари се над Јудом четврте године царовања Ахавова над Израиљем;
42. И имаше Јосафат тридесет и пет година кад поче царовати, и царова двадесет и пет година у Јерусалиму. А матери му бјеше име Азува, кћи Силејева.
43. И хођаше путем Асе, оца својега, сасвијем, и не одступи од њега чинећи све што је право пред Господом.
44. Али *висина не оборише; народ још приношаше жртве и кађаше на висинама. [*1 цар 15, 14; 2 цар 12, 3.]
45. И учини мир Јосафат с царем Израиљевијем.
46. А *остала дјела Јосафатова и јунаштва што учини и како војева, није ли то записано у дневнику царева Јудинијех? [*2 дн 17-20.]
47. Он истријеби из земље своје *остатак адувана, који бијаху остали за живота Асе, оца његова. [*1 цар 15, 12.]
48. У то вријеме не бијаше цара у Идумеји, него бијаше намјесник царев.
49. И Јосафат начини лађе Тарсиске да иду у Офир по злато; али не отидоше јер се лађе разбише у Есион-Гаверу.
50. Тада рече Охозиија, син Ахавов, Јосафату; Нека иду моје слуге с твојим слугама на лађама. Али Јосафат не хтје.
51. И почину Јосафат код отаца својих, и погребаше га код отаца његовијех у граду Давида, оца његова, а на његово се мјесто зацари Јорам, син његов.
52. *Охозиија, син Ахавов, зацари се над Израиљем у Самарији седамнаесте године царовања Јосафатова над Јудом; и царова над Израиљем двије године. [*1 цар 22, 40.]
53. И чињаше што је зло пред Господом, и хођаше путем оца својега и путем матере своје и путем Јероваама, сина Наватова, који наведе на гријех Израиља.
54. И *служаше Валу и клањаше му се, и гњевљаше Господа Бога Израиљева сасвијем како је чинио отац његов. [*1 цар 16, 31.]

Share

Tweet

Like 0

« ПРЕТХОДНА СТРАНА 1 ... 3 4 5 ... 10 СЛЕДЕЋА СТРАНА »

Коментарисање није више омогућено.

РУБРИКЕ

СВЕШТЕНЕ КЊИГЕ

Свето Писмо
Апостол
Паримејник
Псалтир

ЈАВИТЕ НАМ СЕ

Ваше име (обавезно)

ВАЖНА НАПОМЕНА

Текстови могу да се користе сам богослужење. Свака употреба (и злоупотреба) материјала у циљу прештампавања, објављивања или стицања материјалне користи је забрањена. Приватност - Услови